

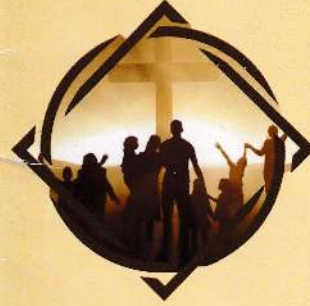
இறையியல் கோலங்கள்

வடிவம் 40

ஜூலை - டிசம்பர் 2019

வண்ணம் 02

திருவிவிலியப் பார்வையில் நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி
நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி: ஒரு திருவிவிலிய நோக்கு
நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியில் நவீன தொடர்பு சாதனங்களின் பங்களிப்பு
மீள் நற்செய்தி அறிவிப்புக்கான இன்றைய தேவை
நற்செய்தி அறிவிப்பின் மாதிரி அன்னை மரியாள்

முனித பிரான்ஸ்சு சவேரியர் குருத்துவக் கல்லூரி வெளியீடு

இறையியல் கோலங்கள்

தமிழ் இறையியல் அரையாண்டு இதழ்

IRAIYAL KOLANKAL

Vol.	: 40
No.	: 02
July - December	: 2019
வடிவம்	: 40
வண்ணம்	: 02
ஐலை - டிசம்பர்	: 2019

புனித பிரான்சிஸ்கு சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி
கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்
இலங்கை

ஆசிரியர் : அருட்தந்தை த. ஜெ. கிருபாகரன்

துணை ஆசிரியர்கள் : அருட்தந்தை தே. செல்வரட்ணம்
அருட்தந்தை ம. ம. கொ. ஞானேந்திரன்

நிர்வாகக் குழு : அருட்சகோதரன் நே. நெனால்ட்
அருட்சகோதரன் செ. டிஷாந்தன்
அருட்சகோதரன் செ. ராஜ் டிலக்ஷன்
அருட்சகோதரன் செ. ஜெபநேசன்
அருட்சகோதரன் யே. அன்ரன் கஜீஸ்காந்த்
அருட்சகோதரன் நே. நெ. அலெக்சன்

Editor : Rev. Fr. T. J. Kirupaharan

Sub-Editors : Rev. Fr. T. Selvaratnam
Rev. Fr. M. M. H. Gnanendran

Administrative Board : Bro. R. Renald
Bro. S. Dishanthan
Bro. T. Raj Dilaxan
Bro. S. Jebanesan
Bro. J. Anton Kajeeskanth
Bro. R. Alexan

Publication : St. Francis Xavier's Seminary
Columbuthurai, Jaffna
Sri Lanka

Tel. No. 021 222 2482
021 222 7145

உள்ளே...

- ஆசிரியரிடமிருந்து
அருட்தந்தை T. ஜெறிபெல் கிருபாகரன்
- நற்செய்தி அறிவிப்புப்பணி: ஒரு திருவிவிலிய நோக்கு
அருட்தந்தை A. ஜீவேந்திரா போல், (அ.ம.தி.)
- திருமடல்களின் பார்வையில் நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி
அருட்சகோதரன் A. A. யேசுராஜன் டபரேரா, (அ.ம.தி.)
- நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியில் நவீன தொடர்பாடலின்
பங்களிப்பு
அருட்தந்தை A. அன்ரன் ஸ்ரீபன்
- மீள் நற்செய்தி அறிவிப்புக்கான இன்றைய தேவை
அருட்தந்தை S. நெவின்ஸ் யோகராஜ் பீரிஸ்
- நற்செய்தி அறிவிப்பின் மாதிரி அன்னை மரியாள்
அருட்தந்தை T. செல்வரட்ணம்
- புனித யோண் ஹென்றி நியுமன்
அருட்சகோதரன் S. டிசாந்தன்
- **Synopsis**

“தந்தை என்னை அனுப்பியது போல நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன்” (யோவா. 20:21). என்ற, இயேசு கிறிஸ்துவின் வார்த்தையின் படி, அனுப்பப்பட்டு நற்செய்தி அறிவிக்கின்ற பணி பயணம் செய்யும் திருஅவையின் இயல்பான பணி. “உலகெங்கும் சென்று படைப்பிற்கெல்லாம் நற்செய்தியைப் பறைசாற்றுகள்” (மாற். 16:15) என்ற இயேசுவின் பணிப்பானது அன்று திருத்தாதர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

திருமுழுக்குப் பெற்ற ஒவ்வொருவரும் நற்செய்திப் பணி தனது கடமையென ஏற்று செயல்பட வேண்டும். ஆண்டவருடைய வார்த்தை மக்களிடையே விரைந்து புகழ்பெற வேண்டும் (2 தெச. 3:1). இதன் பயனாக இறையாட்சி பறைசாற்றப்பட்டு உலகெங்கும் நிலைநாட்டப்படும்.

இன்றைய வரலாற்றுச் சூழமைவு மனித குலத்தை தவறானதொரு நிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. இந்தப் பின்னணியில் மண்ணுலகிற்கு உப்பும், ஒளியுமான திருஅவை மனித குலத்தை மீட்டு புதுப்பிக்க வேண்டும். இந்த முயற்சியில் ஒரு சிறிய பங்களிப்பாக ‘இறையியல் கோலங்கள்’ நற்செய்தி அறிவிப்பு தொடர்பான சில ஆக்கங்களை தன்னகத்தே கொண்டு வெளிவருகின்றது. ஒவ்வொருவரும் இவற்றை நன்கு ஆய்ந்து படித்து, ‘நற்செய்தி’யாகி, நற்செய்திப் பணியை முனைப்புடன் முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பதே எமது அவாவும் நோக்கமுமாகும். இதற்கான காரணம், “எல்லா மனிதரும் மீட்புப்பெறவும் உண்மையை அறிந்துணரவும் வேண்டுமென அவர் விரும்புகிறார்” (1 திமொ. 2:4).

நட்டபுடன்,

அருட்தந்தை கலாநிதி த. ஜெறிபெல் கிருபாகரன்

நற்செய்தி அறிவிப்புப்பணி: ஒரு திருவிவிலிய நோக்கு

அருட்தந்தை A. ஜீவேந்திரா போல், அ.ம.தி.
M.Phil. (Jaffna) M.A. Media and Journalism (Coimbatore)
விரிவுரையாளர்
புனித பிரான்சிஸ்கு சவேரியார்
குருத்துவக் கல்லூரி
கொழும்புத்துறை

அன்பே உருவான கடவுள் தமது அன்பின் வெளிப்பாடாக மனிதர்களோடு உறவாடுகிறார். இவ்வறவாடலின் ஊடகங்கள் வார்த்தையும் செயலுமாக உள்ளன. இவ்வாறு நாம் நம்பும் தெய்வம், ஒரு பேசும் தெய்வம். இத்தொடர்பாடலில் இறைவன் மனிதர்களை தேர்வு செய்து அனுப்பி தமது திட்டங்களை வெளிப்படுத்தி மானிடத்தை நிறைவு நோக்கி வழி நடத்துகிறார். இங்கு மனிதர்கள் இறை செய்தியைச் சுமந்து வரும் தூதர்களாகவும், இறைவனின் உதடுகளாகவும் செயற்படுகின்றனர். 'பலமுறை பலவகைகளில் முற் காலத்தில் இறைவாக்கினர் வழியாக நம் மூதாதையரிடம் பேசிய கடவுள் இவ்விறுதி நாட்களில் தம் மகன் வழியாக நம்மிடம் பேசியுள்ளார்' (எபிரேயர் 1:1).

நற்செய்தியின் வேரியல்

வேத நூலின் ஒவ்வொரு பக்கமும் கடவுள் மனிதரோடு பேசும் செய்தியை எடுத்துக் கூறும் நற்செய்தியாகும். நற்செய்தி என்னும் பதம் ஆங்கிலத்தில், gospel - good spell, கிரேக்க மொழியில், இவான்கலியோன் Evangelion (εὐ αγγελί ον) என்று பொருள்படும். இவான்கலியோன் என்ற கிரேக்க பதம் பல கலாசார மரபுகளில் இருந்து பெறப்பட்டுள்ளது.

ஒன்று, உரோமானிய சாம்ராட்சிய பேரரசருடைய முடிசூட்டு விழாவை ஒரு நற்செய்தியாக அறிவித்தனர். இரண்டாவதாக, பேரரசரான சீசரை கடவுளாக நம்புகின்ற பாரம்பரியத்தை நற்செய்தி

யாக அறிவித்தனர். அடுத்து, போரின் வெற்றியை முழக்கமிட்டு அறிவிக்கும் வேளையில் அந்த செய்தியையும் நற்செய்தியாகவே மக்கள் மகிழ்ந்து கொண்டாடினர்.

பழைய ஏற்பாட்டுச் சீந்தனையில்

எபிரேய மொழியில் இருந்து கிரேக்க மொழிக்கு மொழி பெயர்ப்பு செய்யப்பட்ட செப்துவாஜிந்த், நற்செய்தி என்ற பதத்திற்கு சமய ரீதியான விளக்கம் தருகிறது.

கிறிஸ்துவிற்கு முன் 6ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட எசாயாவின் நூலில் நற்செய்தி அறிவிப்பு இறைவனால் பணிக்கப்பட்ட ஓர் உன்னத அழைப்பு என்பதை உணர்வு ரீதியாக சித்தரிக்கிறது. 'நற்செய்தியை அறிவிக்கவும் நல்வாழ்வைப் பலப்படுத்தவும் நலம் தரும் செய்தியை உரைக்கவும் விடுதலையைப் பறைசாற்றவும் சீயோனை நோக்கி உன் கடவுள் அரசாளுகின்றார் என்று கூறவும் வருவோரின் பாதங்கள் மலைகள் மேல் எத்துணை அழகாய் இருக்கின்றன' (எசாயா 52:7).

புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்களின் நோக்கில்

பழைய ஏற்பாட்டின் தொடர்ச்சியாக புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் இயேசுக் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை தமது இறையியல் கண்ணோட்டத்தில், 'இயேசுவே இந்த நற்செய்தி' என்பதை மிக துல்லியமாக கோடிட்டு காட்டுகின்றனர். இதுவே அவர்கள் அறிவித்த செய்தியின் சாரம்சமாகவும் இருக்கிறது.

புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் நற்செய்தியை ஒரு மீட்பின் செய்தியாக, அதாவது, பாவத்தின் அடிமைத்தனத்தில் இருந்து விடுதலை பெறும் செய்தியாகக் கருதுகின்றனர்.

இந் நற்செய்தியை இயேசு கிறிஸ்துவின் பிறப்பு, பணி, இறப்பு, உயிர்ப்பு என்பவற்றின் ஊடாக இறைவன் தமது அன்பையும் மனித விடுதலையையும் வெளிப்படுத்துகிறார் என்பதனை அறியத் தருகின்றனர். மாற்கு நற்செய்தியாளர், தமது நூலில் கிறிஸ்துவே அந்த நற்செய்தி, என்பதனை நூலின் தொடக்கத்திலேயே எடுத்துக்கூறு கிறார். 'கடவுளின் மகனாகிய இயேசுக் கிறிஸ்துவைப்

பற்றிய நற்செய்தியின் தொடக்கம்' (மாற்கு 1:1) என்று அவதானிக்கலாம். மத்தேயு (11:4-5) நற்செய்தியாளர், நற்செய்தி என்ற பதத்திற்கு பின்வருமாறு பொருள் கொடுக்கிறார்: இயேசு மறுமொழியாக நீங்கள் கேட்பவற்றையும் காண்பவற்றையும் யோவானிடம் போய் அறிவியுங்கள் ஏழைகளுக்கு நற்செய்தி அறிவிக்கப்படுகிறது.

லூக்கா நற்செய்தியாளர் எசாயாவினுடைய வார்த்தைகளை மேற்கோள் காட்டி (எசாயா 61:1-2), இயேசு தமது நற்செய்திப் பணிக்கென புறப்படும் வேளையில் நற்செய்தியின் தூதுவராக தம் தந்தையால் அனுப்பப்பட்டவராகவும் ஆவியாரால் அருட்பொழிவு செய்யப்பட்டவராகவும் இயேசுவை அறிமுகம் செய்கிறார்.

“ஆண்டவருடைய ஆவி என்மேல் உள்ளது ஏனெனில், அவர் எனக்கு அருட்பொழிவு செய்துள்ளார். ஏழைகளுக்கு நற்செய்தியை அறிவிக்கவும் சிறைப்பட்டோர் விடுதலை அடைவர், பார்வையற்றோர் பார்வை பெறுவர் என முழக்கமிடவும் ஒடுக்கப்பட்டோரை விடுதலை செய்து அனுப்பவும் ஆண்டவர் அருள் தரும் ஆண்டினை முழக்கமிட்டு அறிவிக்கவும் அவர் என்னை அனுப்பியுள்ளார்” (லூக்கா 4:18-19).

இயேசு தமது திருமுழுக்கின் போது தூய ஆவியாரால் அருட்பொழிவு பெற்றதின் நோக்கமே கடவுளின் நற்செய்தியைப் பறை சாற்றுவதற்கே என்ற நோக்கு தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

கடவுளின் நற்செய்தியைப் பறைசாற்றிக் கொண்டே இயேசு கலிலேயாவிற்கு வந்தார். காலம் நிறைவேறிவிட்டது. இறையாட்சி நெருங்கி வந்துவிட்டது. மனம் மாறி நற்செய்தியை நம்புங்கள் (மாற்கு 1:14, மத்தேயு 4:17).

நற்செய்தியை அறிவிக்கும் சீடர்கள்

நற்செய்தியைப் பறைசாற்றிய இயேசு தம்முடைய நற்செய்திப் பணியை தொடர்ந்து ஆற்றுவதற்கு பல சீடர்களை அழைத்தார். நற்செய்திப் பணியாளர்களாக தம் சீடர்களை அனுப்புவதற்கு முன்னதாக இயேசு தமது பாசறையில் சீடர்களுக்கு உருவாக்கம்

அளித்தார். இயேசுவின் அழைப்பின் முதல் நிலை அவருடன் உடனிருத்தலாகும். அதாவது, அவரது நற்செய்திப் போதனைக்கு செவிமடுக்கவும் நட்புடன் உறவாடவும் அற்புதங்களைக் கண்டு அவரில் நம்பிக்கை வைக்கவும் தாம் தோந்து கொண்டவர்களை அழைத்தார். பன்னிருவரை அழைத்த இயேசு, 'தம்மோடு இருக்கவும் நற்செய்தியைப் பறைசாற்ற அனுப்பப்படவும்... அவர்களை நியமித்தார்' (மாற்கு 3:14). நற்செய்திப் பணி என்பது வெறுமனே ஒரு தொழிலாகவோ விளம்பரமாகவோ அன்றேல், களிப்பூட்டும் நிகழ்வாகவோ கருதாமல், நற்செய்தியாளர் இப்பணியை அர்ப்பண உணர்வுடனும் தமது ஆளுமையில் நற்செய்தியின் விழுமியங்களைச் சுமந்தவர்களாகவும் திகழவேண்டும் என்பது விவிலியத்தில் பல இடங்களில் தெளிவாக உள்ளது.

மேலும், ஆண்டவர் வேறு 72 பேரை நியமித்து அவர்களை தாம் போகவிருந்த எல்லா ஊர்களுக்கும் இடங்களுக்கும் தமக்கு முன்னே இருவர் இருவராக அனுப்பினார் (லூக்கா 10:1). இவ்வாறு தமது பணிக்காலத்திலேயே தம் சீடர்களுக்கு பயிற்சியும் ஆலோசனையும் வல்லமையும் அளித்தார். அதாவது, நற்செய்திப் பணியாளர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டிய சவால்களையும் அவர்கள் ஆற்ற வேண்டிய பணிகளின் வடிவங்களையும் அவர்கள் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய மனநிலைகளையும் நற்செய்தியாளர்கள் துல்லியமாக குறிப்பிடுகிறார்கள்.

நான்காம் நற்செய்தியாளரின் பார்வையில்

நான்காம் நற்செய்தியாளரான யோவான் இயேசுவே இறைமகனாகிய மெசியா என நீங்கள் நம்புவதற்காகவும் நம்பி அவர் பெயரால் வாழ்வு பெறுவதற்காகவுமே ... (யோவான் 20:31) தமது நற்செய்தியை எழுதியுள்ளதாகக் குறிப்பிடுகிறார். இங்கு இயேசுகிறிஸ்துவையே நற்செய்தியின் கருவூலமாக யோவான் கருதுகிறார்.

யோவான் இயேசுக் கிறிஸ்துவின் தெய்வீக ஆளுமையை 'நானே' என்று அழைக்கப்படும் கூற்றுக்கள் ஊடாக இறை வெளிப்பாடு இயேசு கிறிஸ்துவில் வெளிப்படுவதை நிறுவுகிறார்.

1. நானே வாழ்வு தரும் உணவு (யோவான் 6:35)

இறையியல் கோலங்கள்

-8-

ஜூலை - டிசம்பர்

2. உலகின் ஒளி நானே (யோவான் 8:12)
3. ஆடுகளுக்கு வாயில் நானே (யோவான் 10:7)
4. நல்ல ஆயன் நானே (யோவான் 10:11)
5. உயிர்த்தெழுதலும் வாழ்வும் நானே (யோவான் 11:25)
6. வழியும் உண்மையும் வாழ்வும் நானே (யோவான் 14:6)
7. உண்மையான திராட்சை செடி நானே (யோவான் 15:1)

இயேசு புரிந்த அருளடையாளங்கள் ஊடாக அவரது சீடர்களும் ஏன், அந்நியர்களும் சமாரியர்களும் அவரில் நம்பிக்கை கொண்டனர். இப்படியாக ஏழு தடவை 'நானே' என்ற வார்த்தைப் பிரயோகம் (ἐγώ εἰμι ἡ γῆ) இயேசுவை பழைய ஏற்பாட்டின் உண்மையான கடவுளாகவும், புதிய ஏற்பாட்டின் நிறைவான நற்செய்தியாகவும் காட்டுகின்றது.

யோவான் நற்செய்தியாளரின் கண்ணோட்டத்தில், நற்செய்தி அறிவிப்பின் நோக்கம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட மெசியாவாகிய, இயேசுவை இனம் கண்டு அவரில் நம்பிக்கை கொண்டு, அவர் பெயரால் நிலை வாழ்வு பெறுவதே ஆகும். நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது 'வந்து பாருங்கள்' (யோவான்1:39) என்னும் அழைப்பை ஏற்பதும், அவரை நம்புவதும் எனும் அனுபவத்தைச் சார்ந்ததாகும். 'ஆண்டவரே நாங்கள் யாரிடம் போவோம்? நிலை வாழ்வு அளிக்கும் வார்த்தைகள் உம்மிடம் தானே உள்ளன' (யோவான் 6:68) எனும் பேதுருவின் நம்பிக்கை அறிக்கையும் 'நீரே என் ஆண்டவர்! நீரே என் கடவுள்!' என்னும் தோமாவின் நம்பிக்கை வார்த்தைகளும், நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது வெறுமனே ஒரு பிரச்சாரமாகவோ மெய்யியல் சிந்தனையாகவோ அல்லாது, ஒருவர் வாழ்வில் அவர் இறைவனிடமிருந்து பெறும் அழைப்பும் அதற்கு அவர் கொடுக்கும் பதிலுமாகும்.

நற்செய்தி அறிவிப்பு இயேசுவோடும் நற்செய்தியை நம்பும் அவருடைய சீடரோடும் ஒரு தொடர் கதையாகப் பரிணமிக்கின்றது. 'நானே திராட்சைக் கொடி நீங்கள் அதன் கிளைகள்' (யோவான் 15:5) என்னும் உவமானத்தினூடாக நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது ஒரு நெருக்கமான அன்புறவின் இயக்கமாகும் என்பதனை இயேசு வெளிப்படுத்துகின்றார்.

புனித பவுலின் நற்செய்தித் தூது

‘இயேசுக் கிறிஸ்துவின் பணியாளனும் திருத்தூதனாக அழைப்புப் பெற்றவனும் கடவுளின் நற்செய்திப் பணிக்கென ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டவனுமாகிய பவுல்’ (உரோமர் 1:1), என்று தமது திருமடலில் குறிப்பிடும் பவுல் அடிகளார், நற்செய்தித் தூதுப் பணியில் நிகரற்ற ஒரு பணியாளராகத் திகழ்கின்றார். திருத்தூதர் பணிகள் என்னும் நூலின் ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் திருஅவையின் தொடக்க காலத்தின் நற்செய்திப் பணியின் கூறுகளை விரித்துரைக்கின்றது.

தூய ஆவியாரால் இயக்கம் பெற்றவர்களாக திருத்தூதர்கள் மகிழ்வோடும் ஆர்வத்தோடும் நற்செய்திப் பணியைத் தொடர்ந்தாற்றினார்கள்.

‘நீங்கள் போய் எல்லா மக்கள் இனத்தாரையும் சீடராக்குங்கள்’ (மத்தேயு 28:19), என்னும் இயேசுவின் கட்டளையை மனதிலிருத்தி புறப்பட்ட திருத்தூதர்கள் மத்திய தரைக் கடல் சார்ந்த நாடுகளுக்கும் அங்கிருந்து ஏனைய நாடுகளுக்கும் பயணித்து, நற்செய்தி பணியைத் தொடர்ந்தார்கள். இங்கு நற்செய்தி அறிவுப்புப்பணி புவியியல் எல்லைகளையும் சமூக வரையறைகளையும் உள ரீதியான முற்சாய்வு எண்ணங்களையும் கடந்து செல்கின்ற துணிந்த பயணமாகும். நற்செய்தியைச் சுமந்து செல்லும் பணியாளர்கள் சவால்களையும் இடர்களையும் எதிர்ப்புக்களையும் நற்செய்தி ஆர்வத்தாலும் தூய ஆவியாரின் துணையாலும் நற்செய்திப் பணியை முன்னெடுப்பதில் பல வெற்றிகளைக் கண்டார்கள் என்று திருத்தூதர் பணிகள் நூலில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. புனித பவுல் ஆற்றிய நற்செய்திப் பணியில் அவர் சென்ற நாடுகளிலும் ஊர்களிலும் நம்பிக்கையாளர்களை குழுமங்களாக இணைத்து அவர்களுள் சிலரைத் மூப்பர்களாக நியமித்தார். மேலும் திருமுகங்களை எழுதி அனுப்புவதனுடாகவும் அக்குழுமங்களை மீளவும் தரிசிப்பதனுடாகவும் தமது நற்செய்திப் பணியை வலுப்படுத்தினார்

உரோமையர், கொரிந்தியர், கலாத்தியர், எபேசியர், பிலிப்பியர், கொலோசயர் போன்ற சமூகங்களிற்கு நற்செய்தியை அறிவித்த பவுல் அடிகளார் அச் சமூகங்கள் எதிர்கொண்ட கோட்பாடு ரீதியான,

ஒழுக்க ரீதியான, சமூக ரீதியான, பிரச்சினைகளிற்கு நற்செய்தி ஒளியில் விடை பகர்ந்தார். இங்கு நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது வெறுமனே. அரைத்த மாவை அரைத்துக்கொள்ளும் ஒரு வாடிக்கை நிகழ்வு அல்ல, மாறாக, நற்செய்தி அறிவிப்பு உயிருட்டமுள்ள புத்துயிர் அளிக்கும் இறை அருள் ஊற்றாகும்.

பேசும் தெய்வம் எக் காலத்திலும் தொடர்பாடிக்கொண்டே இருப்பார். 'இதோ! உலக முடிவு வரை எந்நாளும் நான் உங்களுடன் இருக்கின்றேன்' (மத்தேயு 28:20) என்று கூறிய இயேசுக் கிறிஸ்துவின் உறுதிமொழிக்கமைய நற்செய்திப் பணி வழியாக தமது அன்பையும் அருளையும் மக்களினத்தார் அனைவருக்கும் எம் இறைவன் வாரி வழங்கிக்கொண்டே இருப்பார். ஆக, நம் கடவுள் பழைய ஏற்பாட்டில் இயற்கை, ஆதிப்பெற்றோர், குலமுதுவர்கள், நீதித்தலைவர்கள், தலைவர்கள், அரசர்கள், இறைவாக்கினர்கள், ஆளுநர்கள் மற்றும் இறை மனிதர்கள் மூலமாக தனது செய்தியை நற்செய்தியாக அறிவித்ததையும், அதனை இஸ்ராயேல் மக்கள் கூட்டத்தின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியதையும் உணரலாம். அதே கடவுள் புதிய ஏற்பாட்டின் ஒரே ஒரு மனிதரை முதன்மைப்படுத்தி அவர் வாழ்வு, பணி, செய்தி போன்றவற்றை முழுமையான நற்செய்தியாகக் கொடுத்து மக்கள் அனைவரும் நிலைவாழ்வு பெறச் செய்கிறார். இயேசுதான் நற்செய்தி, அவர்தான் அதன் நிறைவான ஊடகமும், உச்சமும், செய்தியாகவும் இருக்கிறார்.

திருமடல்களின் பார்வையில் நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி

அருட்சகோ. A.A.யேசுராஜன் டபரேரா, அ.ம.தி
3ம் வருட இறையியல்
புனித பிரான்சிஸ்கு சவேரியார்
குருத்துவக் கல்லூரி
கொழும்புத்துறை

முன்னுரை

1975ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் மாதம் 8 ஆம் நாள் திருச்சபை வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, 'இன்றைய உலகில் நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணிபற்றிய திருச்சபை போதனைகள் அடங்கிய சுற்றுமடல்' ஒன்றினை திருத்தந்தை 6ம் சின்னப்பர் உலகிற்கு அளித்தார். அந்த சுற்றுமடல் நவீன காலத்தில் திருஅவை நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி செய்ய உதவியாக அமைந்துள்ளது.

திருஅவையில் நற்செய்தி அறிவிப்புப் போதனையை நாம் ஆழமாகத் தெரிந்து கொள்ளவும், அதன் மூலமாக எமது நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியை பாரெங்கும் விரிவுபடுத்தவும், செயல்படுத்தவும், அவசிய தேவையாக உள்ளது. சமூகத்தில் பிரச்சினைகள் உருவாகும்போது அல்லது அவை மனித வாழ்வைப் பாதிக்கும் போது அவற்றைச் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பது நற்செய்தி மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் சமூகப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதும் எமது நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியின் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை திருத்தந்தை அறிவுறுத்துகின்றார். மேலும், திருத்தந்தை 6 ஆம் சின்னப்பரின் திருமடல் கூறுவது போன்று, 'தத்தம் நாட்டிற்கே உரிய சூழ்நிலையை உள்ளவாறே பார்த்து, பகுப்பாய்வு செய்து, அச்சூழ்நிலையை ஆய்ந்து, நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி செய்வது திருஅவையின் கடமையாகும்'.

வத்திக்கான் சங்கம் கூறுவது போன்று, "ஒரு நாட்டு அரசியல் சமூகத்தில் ஒருங்கிணைகின்ற மனிதர், எண்ணிக்கையில் வெவ்வேறானவர்கள்; எனவே, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களாய் இருப்பது நியாயமானதே"

(இ.தி. எண் 74). எனவே, உலகம் அனைத்திற்கும், எல்லாச் சூழ்நிலைகளுக்கும் ஏற்ற விதத்தில் பொருந்துவதாக திருஅவையின் நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி அமைய வேண்டும். அத்துடன், திருஅவை சமூகப் பிரச்சினைகளையும், சூழ்நிலைகளையும், நிகழ்வுகளையும், அதாவது, எந்தெந்தத் தீங்குகள் அப்பிரச்சினைகளால் எழுந்துள்ளன என்பதை காலத்தின் அறிகுறிகளுக்கு ஏற்ப அறிந்து அவற்றிற்குத் தீர்வு வழங்கும் முயற்சியில் ஆராய்ந்து நற்செய்தி அறிவிப்பது திருஅவையின் கடமையாகும் என்பதை திருத்தந்தை 6 ஆம் சின்னப்பர் 'இன்றைய உலகில் நற்செய்தி அறிவிப்புப்பணி' என்னும் தன்னுடைய திருமடலில் துல்லியமாக பகுப்பாய்வு செய்கின்றார்.

உலகைப் புதுப்பிக்கும் நற்செய்தி அறிவிக்கும் பணி

திருத்தந்தை 6 ஆம் சின்னப்பர் இன்றைய உலகில் நற்செய்தி அறிவிப்பு என்ற பொருள் பற்றி ஒரு மறையறிவுரை வழங்கியுள்ளார். அதிலே அவர் குறிப்பிடுவது என்னவென்றால், 'முதல் நற்செய்தி அறிவிப்பாளராக விளங்கியவர் இயேசு. அந்த இயேசுதான் எமது நற்செய்தியாக அமைய வேண்டும். இறையரசு பற்றிய நற்செய்தியை அறிவித்து இயேசு தம் வார்த்தையாலும், தாம் புரிந்த அருஞ்செயல்கள், தமது வாழ்வு வழியாகவும் அதை விளக்கினார். எனவே, இயேசுவின் பணியைத் தொடர்ந்து ஆற்றுவது திருச்சபையின் பொறுப்பும், கடமையும் ஆகும்.' ஆகவே நற்செய்தியை அறிவிக்கும் திருஅவை முதன் முதலில் நற்செய்தி மனப்பான்மையில் தோய்ந்திருக்க வேண்டும்.

மேலும், நற்செய்தி அறிவிப்பு என்றால் என்ன? என்பதைப் பற்றியும் விளக்கமாகக் கூறுகின்றார். ஒவ்வொரு மனிதனையும், மனிதர்கள் எல்லோரையும் உள்ளிருந்து புதுப்பித்தல், உயிரோட்டமான முறையில் ஆழ வேருன்றிய விதத்தில் மனிதப் பண்பாட்டைப் புதுப்பித்தல், வாழ்க்கைச் சான்று, வெளிப்படையான நற்செய்தி அறிவிப்பு, இதய பூர்வமாக நற்செய்தியை ஏற்றல், பிறருக்கு மறைத் தூதனாக மாறுதல், இவை எல்லாமே நற்செய்தி அறிவிப்பின் முக்கிய அம்சங்களாகும் என்பதை தெளிவுபடுத்திக் காட்டுகின்றார். அதனால் நற்செய்தி அறிவிப்பின் மையமாக இருக்க வேண்டியது

இயேசு கொணர்ந்த மீட்புச் செய்தியே! அதாவது, முன்னேற்றம், வளர்ச்சி, விடுதலை ஆகியவற்றிற்கும் நற்செய்தி அறிவிப்புக்கும் இடையே மிக நெருங்கிய பிணைப்புக்கள் உள்ளன.

திருத்தந்தையர்களின் திரு மடல்களையும், கருத்துக்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது இன்றைய சூழ்நிலையில் நாம் எவ்வாறு ஏழைகள் மட்டில் சிறப்பான அக்கறை காட்ட வேண்டும், சமூக மாற்றம் கொண்டுவர ஈடுபட வேண்டும், மனித உரிமைகளை நிலைநாட்டப் பாடுபட வேண்டும் போன்றவையும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. எனவே, கிறிஸ்துவின் பணியைச் செயற்படுத்துவதற்கு காலத்தின் குறிகளை அலசி ஆராய்ந்து, நற்செய்தியின் ஒளியில் அவற்றின் பொருளை எல்லாக் கால கட்டங்களிலும் விளக்கி உரைப்பது திருஅவையின் கடமையாகும்.

மனிதனின் மீட்பாகிய இயேசுக்கிறிஸ்துவே நற்செய்தி அறிவிப்பின் மையமாவார்

திருத்தந்தை புனித 2 ஆம் அருளப்பர் சின்னப்பர் தமது 'மனிதனின் மீட்பார்' (Redemptor Hominis) எனும் சுற்றுமடலில், சமகாலப் பிரச்சினைகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அவற்றைக் கிறிஸ்தவக் கண்ணோட்டத்தில் எப்படி அணுக வேண்டும் என எடுத்துரைக்கின்றார். சமகாலத்து நாகரீகத்தில் தொழில் நுட்பத்தின் வளர்ச்சி, ஒழுக்கம், நீதி என்பவற்றின் சம விகித முன்னேற்றத்திலும் பொருட்களை விட மனிதனின் மேலான நிலையை உறுதிப்படுத்தவும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும் என வலியுறுத்துகின்றார்.

சமகாலச் சமூகம், இயந்திர மயமாவதாலும், சுற்றாடல் மாசுபடுவதாலும், ஆயுதப் பிரிவினைகளாலும் இன்னும் கருவில் இருக்கும் குழந்தைகள் மட்டில் காண்பிக்கப்படும் மதிப்பற்ற தன்மையாலும், அணுகுண்டுகளின் தாக்கத்தாலும் மிகவும் அச்சத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அழிவிற்காக, கொள்வனவு செய்யப்படும் ஆயுதங்களின் முதலீடு, உயிர்வாழும் உணவைப் பெறும் பொருட்டு செலவு செய்யப்பட வேண்டும் எனும் கருத்து இச்சுற்று மடலில் வலியுறுத்தப்படுத்தப்படுகின்றது.

பூமியின் வளங்கள் சுரண்டப்படாமலிருக்க விவேகமும் நேர்மையுமுள்ள திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும். செல்வந்தனும்,

ஏழை இலாசரும் எனும் நிலையிலிருந்து விடுபட்டு, மனித இரக்கச் செயல்கள் மலரவும் அறைகூவல் விடப்பட்டிருக்கின்றது. பொருளாதார முன்னேற்றத்தில், முழு உலகமுமே குழு முயற்சியில் ஈடுபாடு கொள்ள வேண்டுமென்பதும் திருமடலில் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. வழியும் உண்மையுமாய், உத்தானமும் உயிருமாய் இருக்கும் உலக மீட்பராகிய கிறிஸ்துவின் மறையுடலாகிய திருஅவை, இறைவனுக்கும் மனிதருக்கும் இடையே அன்னியோன்னிய ஒருமைப்பாட்டின் சின்னமாக விளங்க மூலகாரணமாய் இருப்பவர் மீட்பராகிய கிறிஸ்துவே என விரிவாக திருத்தந்தை அவர்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

‘திருஅவையின் மறைபரப்புப் பணி’ (Redemptoris Missio) என்ற தனது இரண்டாவது திருமடலில் திருத்தந்தை இரண்டாம் அருள்புரர் சின்னப்புரர் இயேசுவை மீட்பராக ஏற்று, அவர் மீது நம்பிக்கை கொண்டு, கடவுளின் மீட்புத்திட்டத்தை தொடர்ந்து செயல்படுத்தவும், திருஅவையை அழைத்து நிற்கின்றார். மேலும் மீட்பின் வரலாற்றின் நிறைவாகவும், முழுமையாகவும் இயேசு வந்தார் இயேசுவின் இறையரசுப்பணியே நமது பணியாகும். அதையே நாம் தொடர்ந்து செய்கிறோம். ஆவியின் வழிநடத்துதல் இன்றி நடைபெறும் பணி நற்செய்தி பணி ஆகாது. அருள்பணிகளில் தூயஆவியார் செயற்படுவதன் வழியாக நாம் ஆற்றும் பணிகள் அருள் பணிகள் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றோம்.

எனவே இயேசு எம் அனைவருக்காகவும் தன்னைத் தியாகம் செய்தார். அவரது மீட்பு அனைவருக்கும் நிறைவாக கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது. ஆகையால் திருமுழுக்குப் பெற்ற அனைவரும் இயேசுவின் இந்த மீட்பு பணியில் பங்கு பற்றி, இயேசுவின் தலைமைத்துவத்தைப் பின்பற்றி, அவரது இறையரசின் மதீப்பீடுகள் இப் பாரினில் மலர்ந்திட உழைக்க வேண்டும் என்பதை திருத்தந்தை சுட்டிகாட்டி நிற்கின்றார்.

நற்செய்திப் பணி மக்கள் வாழும் சமூகங்களில் ஆற்றப்பட வேண்டும்

மேலைத்தேய நாடுகளிலிருந்து நற்செய்திப் பணியாற்ற குருக்கள், துறவிகள் தங்களது சொந்த நாட்டையும், உறவுகளையும்

துறந்து, உலகின் பல நாடுகளுக்கும் சென்று நற்செய்தியைப் போதித்தனர். அவர்களால் மனம் திரும்பப்பட்ட கிறிஸ்தவ சமூகங்களில் ஒன்றாக எமது இலங்கைத் திருச்சபையும் உள்ளடங்குகின்றது. ஆனால், இன்று திருஅவை நற்செய்திப் பணியாற்ற கடல் கடந்தோ, சொந்த நாட்டைத் துறந்தோ பல நாடுகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. மாறாக, நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியானது மக்கள் வாழும் சமூகங்களில் இன்று ஆற்றப்பட வேண்டும். தலத் திருஅவைதான் நற்செய்திப் பணிக்கு பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்விலும் பண்பாட்டிலும் ஆழமாக வேருன்றியே கிறிஸ்தவ சமூகம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அந்தந்த இடங்களின் பண்பாட்டிற்கு ஏற்ப தகுந்த அளவு நம்பிக்கையை ஊட்டி அந்தச் சமூகத்தை நிலையாகவும், உறுதியாகவும் வளர்க்கின்ற பொழுது, குறிப்பிட்ட ஒரு மக்கள் சமூகாயத்தில் திருஅவையை நிறுவும் பணியானது ஒரு திருப்பத்தைப் பெறுகின்றது என்பது திருத்தந்தையர்களின் திருமடல்களில் தெளிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆதலால், ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக, பண்பாட்டுச் சூழலில் வாழும் மக்களை நற்செய்திக்குச் சான்று பகர அழைப்பதும், அவற்றை வாழ்வாக்குவதும், ஒரு பண்பாட்டில் வேருன்றி அதில் தன்னையே கரைத்துக் கொள்வதும் நற்செய்தி அறிவிப்பாளர்களின் கடமை ஆகும். மேலும், நற்செய்திப் பணி என்பது சமூக விடுதலைப் பணி. சமூகத்தைச் சீர்குலைத்து, திருஅவையின் மனித மாண்பைச் சிதைக்கும் இருளின் சக்திகளை வேறுத்து, இயேசு விரும்பும் சமத்துவ சகோதரத்துவ சமூகம் படைப்பதே நற்செய்திப் பணி, ஏக்கமும், கவலையும் இன்றைய மனிதர்களின் வாழ்வில், குறிப்பாக, ஏழைகள், துன்புறுவோர் வாழ்வில் உள்ளன. திருமடல்கள் கூறுவதைப்போன்று காலத்தின் அறிகுறிகளை இறைவார்த்தையின் ஒளியில் ஆய்ந்து, இறைவன் விடுக்கும் அழைப்பையும் வெளிப்படுத்தும் திருவுளத்தையும் இனங்கண்டு, அவற்றைக் கூட்டுப் பொறுப்புடன் நிறைவேற்றுவதும், வறியோரின் தோழமையில் நற்செய்திப் பணியைத் தொடர்ந்து உத்வேகத்தோடு செயல்படுத்துவதில் தான் திருஅவையின் இருப்பும், அமைப்பும்,

செயற்பாடும், நற்செய்திப் பணியும் பொருள் பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பல் சமய உரையாடலும் உலகில் ஐக்கிய உறவும்

பிற சமயங்களைச் சார்ந்தவர்களோடு இணைந்து பணியாற்றுவது இன்றைய காலத்தில் அவசியமாக இருக்கின்றது. சமூக வாழ்வுக்குத் தேவைப்படும் அடிப்படையான மனித உரிமைகளையும், கடமைகளையும் அனைத்து சமயங்களையும் சார்ந்தவர்களும் போற்றுகின்றார்கள். இந்த மனித உரிமைகளையும் கடமைகளையும் அனைத்துச் சமய மரபுகளும் முழுமையாக ஆதரிக்கின்றன எனக் கூற முடியாது. எடுத்துக்காட்டாக, இந்து சமய மரபுகள் சாதிப் பிரிவினையையும், ஏற்றத்தாழ்வையும் ஆதரிக்கின்றன. கிறிஸ்தவ சமய மரபுகளும் அடிமைத்தனத்திற்கோ, காலணி ஆதிக்கத்திற்கோ இரண்டு உலகப் போர்களுக்கும் அடிப்படையான வன்முறைக்கோ எதிராக குரல் எழுப்பவில்லை. இஸ்லாம் மரபும் ஆண் - பெண் ஏற்றத்தாழ்வுக்கும் வன்முறைக்கும் துணை போகின்றது. பொதுவான சமூகச் சூழலில் பல சமயங்கள் உரையாடி ஒன்று மற்றொன்றின் துணையோடு தன்னையே திருத்திக் கொண்டு, ஒன்று சேர்ந்து, முறையான சமூகமான சமூக வாழ்விற்கு ஒர் ஆழ்ந்த அடித்தளமாக இருந்து செயல் புரியலாம். இறைவனின் திருவுளம் இதுவே என்று சமயங்கள் தெளிவுபடுத்தலாம்.

உலகில் சமயக் குழுக்களுக்கு இடையே பரவலாக வன்முறை அதிகரித்திருப்பதால் சமூக அளவில் கூட நட்புறவும், ஒத்துழைப்பும் குறைவு என்றே கூற வேண்டும். ஒவ்வொரு சமயக் குழுவும் தனது தனித்துவத் தன்மையையும் நலனையுமே தேடுகின்றது. இவ்வாறான குறைகளை நீக்கி, “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்!” எல்லோரும் ஒரினம், எல்லோரும் ஒரு குலம், எல்லோரும் இறைவனின் மக்கள் என்பதே தமிழர் மரபு என்றாலும், இனம், சாதி, சமயத்தின் பெயரால் குழப்பங்களும், வன்முறையுமே பெருகி வருகின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையில் அமைதி, ஒற்றுமை, ஒத்துழைப்பு, ஆகியவற்றின் மறைத் தூதுவர்களாக கிறிஸ்தவர்கள் வாழவும் செயல்புரியவும் கடமைப்பட்டவர்கள். எனவே, திருமடல்கள் காட்டும் வழியை ஆர்வத்தோடு பின்பற்றி நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியைப் பயனுள்ளதாக செயல்முறைப்படுத்தலாம். பிற கிறிஸ்தவ

சபைகளோடும், பிற சமயங்களோடும், உலகோடும் உரையாடலில் ஈடுபட்டு, உறவை வளர்த்துக் கொள்ள வழிகளைக் காட்டுவதே திருமடல்களின் நோக்கமாக இருக்கின்றது.

இறைமக்கள் மனித குலத்தின் ஒரு பகுதி. எனவே, திருஅவை தனது பணியைச் செவ்வனே ஆற்ற மனித குலத்தோடு உரையாடுவதே சிறந்த வழி. மனித மேம்பாட்டிற்காக உழைத்து, மனித குலத்தின் எல்லாப் பிரிவினரையும் அழைத்துப் பேசுவதும் அவர்களோடு உரையாடலில் ஈடுபட்டு ஒத்துழைப்பை வளர்ப்பதும் இன்றைய உலகில் கிறிஸ்தவர் காட்டும் மற்றொரு புதிய அணுகுமுறை. நற்செய்தியின் தூதுரையால் உலகம் அனைத்தையும் ஒளிரச் செய்வதும் ஒரு குறிப்பிட்ட நாடு, இனம், பண்பாடு ஆகியவற்றைச் சார்ந்தவர் என்று பாராமல் எல்லா மனிதரையும் ஒரே ஆவியானவருக்குக் கீழ் ஒற்றுமைக்குக் கொணர்வதும் திருஅவைக்கு உரிய பணியாகும். தனது இப்பணியின் காரணமாக திருஅவை ஒரு சகோதரத்துவ உறவின் வெளிப்பாடாகத் திகழ முடியும்.

உண்மையை நாடித் தேட நிகழ்த்தப்படுகின்ற இத்தகைய உரையாடலை எல்லா மனிதரோடும் நடத்த நாம் முன்வருவோம். பரம் பொருளை இன்னும் ஏற்றுக் கொள்ளாதவராக இருந்தாலும் சரி திருஅவைக்கு எதிராக எழுந்து அதைப் பல வகைகளில் துன்புறுத்துவோராக இருந்தாலும் சரி, இவர்களுடன் உரையாடல் நடத்த நாம் விருப்பம் கொள்வோம். எல்லா மனிதரின் முதலும் முடிவுமாக இருப்பவர் தந்தையாம் இறைவனே. ஆகவே, நாம் எல்லோரும் உடன் பிறப்புக்களாக இருந்திட அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். உண்மையில் நம் அனைவருக்கும் பொதுவான அழைத்தல் ஒன்றே. உண்மையான அமைதி நிலவும் உலகினை, கட்டியெழுப்ப நாம் ஒன்றுபட்டு உழைக்க வேண்டும்.

பகை உணர்ச்சிகள் மறைந்து, சமயங்கள் ஒன்றையொன்று சற்றுத் திறந்த உள்ளத்துடன் சந்திக்கத் தொடங்குகின்றபோது அங்கே நல்லெண்ணம் பரவிட வழி வகுக்குகின்றது. இதனால் சமயங்களுக்கிடையில் நிலவிய போட்டி மனப்பான்மையும், பகைமையுணர்ச்சியும் பெரிதும் மறையத் தொடங்கும். நாம் அனைவரும் மனிதர்கள் என்ற முறையில், பிற மறைகளில் இருந்து

கற்றுக் கொள்ளும் ஆர்வத்தைத் தூண்டி, பிளவுபட்டிருக்கின்ற சமூகத்தைச் சரி செய்யக்கூடிய ஒருங்கிணைந்த பார்வைக்கு உரையாடல் வழிவகுக்கும் என்பதை முதல் நோக்கமாகவும், கிறிஸ்தவர்கள் என்ற முறையில், கிறிஸ்துவை மையமாகக்கொண்டு செயற்படும் போது படைப்பின் இறைசாயலைப் பாதுகாக்கும் பங்களிகளாகின்றோம் என்பதை இரண்டாவது நோக்கமாகவும் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறு மற்றவரை மதிக்கும் தன்மையில் உயர்ந்து நிற்பதையும், தோழமையுணர்வில் வளர்வதையும் உரையாடலின் மற்ற நோக்கங்களாகவும் கொண்டுள்ளது.

மனித சமூகம் கண்டுள்ள புதிய மாற்றங்களும் அதன் தாக்கங்களும்

இன்றைய உலகம் முன்பு ஒரு போதும் இல்லாத அளவுக்குப் புதுப்புது மாற்றங்களையும் வளர்ச்சிகளையும் கண்டுள்ளது. இந்த மாற்றங்களும் வளர்ச்சிகளும் மனித வாழ்வுக்கு அடிப்படைகளாக காலங்காலமாக இருந்து வந்துள்ள மரபு, உலகப்பார்வைகளையும், விழுமியங்களையும், ஆன்மீகங்களையும் ஆழமாக கேள்விக்கு உள்ளாக்கியிருக்கின்றன. இவற்றுள் பல இன்று மக்கள் பலரால் தங்கள் புதிய வாழ்க்கை முறைக்கு உதவாதவை எனக் கைவிடப்பட்டு செல்லாக் காசுகள் ஆகியும் உள்ளன. மனிதர் பலர் இன்று தங்கள் வாழ்விற்குத் தேவையான புதிய அர்த்தங்களையும் ஆன்மீக வளங்களையும் தேடுகின்றனர். இந்தத் தேடல் அவர்களுள் பலரைத் தங்கள் சமயங்களுள் எழுச்சி கண்டிருக்கும் புதிய சமயக் குழுக்கள், இயக்கங்களுக்கு மட்டும் அல்ல, தங்கள் சமயங்களைக் கடந்து ஏனைய சமயங்கள், சமயக் குழுக்கள், இயக்கங்களுக்கும் கொண்டு வந்துள்ளது. இவ்வாறு இன்று கிறிஸ்தவ பெந்தக்கோஸ்து சபைகளின் கூட்டங்களுக்கு வரும் இந்துக்கள், இஸ்லாமியர்களும் உள்ளனர். இந்து சமய யோகிகள், ஆச்சாரிகள், ஆன்மீக வழிகாட்டிகளைத் தேடிச் செல்லும் கிறிஸ்தவர்களும் உள்ளனர்.

இன்று பெரும்பாலோர் அறிவால் வழிநடத்தப்படுவதைவிட உணர்வால் உந்தித்தள்ளப்படும் நேரங்களே அதிகம். உணர்வு நிலையில் மக்களை வைத்து மந்திரம் சொல்லி, மக்களைக் குணப்படுத்துவதாகவும், பேய், பில்லி சூனியம், இவற்றிலிருந்து

விடுவிப்பதாகவும் சிலர் நம்பிக்கையை விதைக்கின்றனர். இவர்கள் பின்னால் போய் பொருள், நிம்மதி அனைத்தையும் இழந்து தவிக்கும் மக்கள் கூட்டம் ஏராளம். இத்தகைய விசுவாசமற்ற மனிதர்கள் வாழும் இன்றைய உலகில் உண்மையான, உயர்வான விசுவாச வாழ்வை நிலை நாட்ட திருஅவையானது தனது நற்செய்திப் பணி மூலமாக இவர்களது வாழ்வை வளப்படுத்தி வலுவாக்கிக் கொள்ளவும், புதுப்பித்து புதியதொரு உலக உருவாக்கத்தில் திருஅவை செய்ய வேண்டிய பங்களிப்பு முக்கியமானது. இன்று மக்கள் கேளிக்கைக்கும், மூட நம்பிக்கைக்கும் உட்பட்டு எதுவும் செய்யலாம் என்று தங்களுடைய வாழ்விலே சிதைந்து போய்க் காணப்படுகின்றார்கள். இவர்களை வழிநடத்தி வாழ்விற்கு நெறிகாட்டியாகவும் நெஞ்சங்களின் இலட்சிய வழிகாட்டியாகவும் இன்றைய சூழலில் திகழ்வது திருஅவையின் கடமையாகும்.

முடிவுரை

இன்றைய சூழ்நிலையில், திருமடல்களின் படிப்பினைகளின் அடிப்படையில், நற்செய்தி அறிவிப்பு செய்ய வேண்டிய கடமை பெரிதும் அவசியமாகும். திருஅவை என்பது இறைவனால் கட்டப்பட்ட இறைமக்களின் சமூகம். திருஅவையின் அங்கத்தவர்களாக உள்ள குருக்கள், துறவிகள், பொதுநிலையினர் ஆகிய அனைவரும் திருமடல்களை வாசித்து அதன் அடிப்படையில் தங்களது நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியை மேற்கொள்கின்றபோது அவர்களால் திருஅவையின் பணிகளை பலனுள்ளதாக மாற்ற முடியும். இக் கால கட்டத்தின் மாறுதல்களுக்கும், அறைகூவல்களுக்கும் இடையே பல்வேறு சமூக, பொருளாதார சிக்கல்களில் உழன்று தவிக்கும் சமுதாயத்திற்குத் தேவையானது திருமடல்களின் படிப்பினைகளும், போதனைகளும் ஆகும்.

கடந்த காலங்களில் நம் மக்களுக்கிடையே திருமடல்களைப் பற்றிய விழிப்புணர்வும் அதைப்பற்றிய அறிவும் மிகக் குறைவாக இருந்துள்ளது என்பதை நாம் மறுக்கமுடியாது. திருஅவையின் நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணிக்கு மக்களை ஆர்வம் கொண்டவர்களாக மாற்ற இத் திருமடல்கள் உதவியாக இருக்கின்றது. ஆகவே, இக் காலகட்டத்தில் நாம் திருஅவையைப் கட்டியெழுப்பவும் நற்செய்தி

அறிவுப்புப் பணியை பலனுள்ளதாகவும் வேண்டும்மென்றால் திருமடல் களை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவும், அதனுடைய விளக்கத்தை முறையாக அறிந்திருக்க வேண்டியதும் அவசியமாகும்.

இச் சூழலில் நமது வாழ்வே நற்செய்தியாக, சான்று வாழ்வின் வழி நற்செய்தி அறிவிக்கின்றவர்களாக மாறவேண்டிய தேவை உள்ளது. மேலும், நம்பிக்கை நசிந்து போய், விடுதலைக்கான, மீட்புக்கான ஏக்கத்தோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பெரும்பாலான மக்களுக்கு நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது நம்பிக்கையூட்டுகின்ற பணியே. அத்துடன், இயேசுவின் வழியாக நாம் அறிந்து கொண்ட தந்தையின் அன்பை, நாம் அனுபவித்து உணர்ந்ததை மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து வாழ அழைக்கப்படுகின்றோம். எனவே, திருமடல் களை மையமாகக் கொண்டு எமது நற்செய்திப் பணி அமைகின்ற போது இந்த உலகத்தில் நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி மூலமாக நாம் அனைவரும் இறையாட்சியை மண்ணில் வேருன்றச் செய்து எமது உலக வாழ்விற்கும், சமூக வாழ்விற்கும் மறுமலர்ச்சியைக் கொண்டு வந்து, வாழ்வு வழி நற்செய்தி அறிவித்து வாழுகின்ற நற்செய்திகளாக மாறவோம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. Pope Paul vi, Apostolic Exhortation: Evangelii Nuntiandi, St. Paul publication September, 1982.
2. Decree on the Missionary Activity of the Church. London: Catholic truth society, May 1966.
3. John Paul II, on the permanent validity of the Church's missionary mandate.

நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியில் நவீன தொடர்புச் சாதனங்களின் பங்களிப்பு

அருட்தந்தை A. அன்ரன் ஸ்ரீபன்

B.Ph., B.Th., M.A. in Social Communication (Rome)

Dip. in Human Rights (Jaffna)

முன்னுரை

தற்கால உலகம் ஒரு வகையில் தகவல் தொழில் நுட்பத்தால் ஆளப்படுகின்றது. தகவற் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் என்றுமில்லாதவாறு இன்று மனித வாழ்வியலைவிட்டுப் பிரிக்க முடியாதளவிற்கு மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்றாக மாறி மனித வாழ்வியலின் எல்லாத் தளங்களிலும் தனது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டி, வரலாற்றில் பல வியக்கத்தக்க சாதனைகளை நிகழ்த்தி வருகின்றது.

தகவற் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் உடனடியாகத் தோன்றியதொன்றல்ல. மாறாக, கால மாற்றங்களினூடாகப் படிப்படியாக உருவானது. உடையில்லாமல் சுதந்திரமாக, சமத்துவமாக வாழ்ந்த காலங்களில் குறியீடுகள் மற்றும் சைகைகளோடு ஆரம்பமாகி மன்னராட்சிக்கு வந்த போது, மன்னனின் செய்திகளை எடுத்துச் செல்ல கீழை நாடுகளில் புறாக்களும், கிரேக்கத்தில் குதிரைவீரனும், எகிப்தில் கொத்தடிமைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து, யுத்தக் களங்களில் நவீன தொலைத் தொடர்பு வசதிகள் இல்லாத காலத்தில் தோள்களில் புறாக் கூடுகளைச் சுமந்து சென்று யுத்தச் செய்திகளைத் தலைமையகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கும் வழிமுறையென வளர்ந்து, அச்சப்பொறி முறையின் கண்டுபிடிப்போடு பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சியென மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்தி, செயற்கைக்கோள் அறிமுகத்துடன் நவீன தொடர்பாடல் பரப்பிற்கூடாகச் செயற்கை நுண்ணறிவு தொடர்பாடலெனப் பரந்து விரிந்து காணப்படுகின்றது.

தகவற் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் என்றுமில்லாதவாறு பரந்து விரிந்து வளர்ச்சிகண்டுள்ள இக்காலத்தில் திருஅவையின்

நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியிலும் இத்துறையை இணைத்துக் கொள்வது காலத்தின் கட்டாயமானதாகும். திருஅவையின் உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் திருஅவையின் பணிகள், எல்லா மக்களையும் சென்றடையும் வண்ணம் சமூகத் தொடர்புச் சாதனங்களை பயன்படுத்த வேண்டுமென இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கமும் வலியுறுத்துகின்றது.

நற்செய்திப் பணி

‘உலகெங்கும் சென்று படைப்பிற்கெல்லாம் நற்செய்தியைப் பறைசாற்றுங்கள்’ (மாற். 16:15) என்ற இயேசுவின் சிறப்பான அழைப்பிற்கமைய இரண்டாயிரம் வருடங்கள் கடந்தும், திருஅவை நற்செய்திப் பணியை தனது முதன்மையான பணியாக உலகெங்கும் ஆற்றிவருகின்றது. காலச் சூழலுக்கு ஏற்றவிதமாக பல்வேறு தளங்களிலும், இடங்களிலும் திருஅவை ஆற்றிவரும் நற்செய்திப் பணியே திருஅவையின் இருப்பு, இயக்கம், அமைப்புக்கள், அவற்றின் செயற்பாடுகள் என்பவற்றிற்கு அந்தம் கொடுப்பதாக அமைந்துள்ளது.

திருஅவையின் ஆரம்ப காலங்களில் திருஅவை வேருன்றப்படாத இடங்களில் அதனை உருவாக்கி, ஒரு நிறுவனத் திருஅவையாக வளர்த்தெடுப்பதே நற்செய்திப் பணியாக புரிந்துகொள்ளப்பட்டாலும் இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் தெளிவான புரிதலோடு, ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகச் சூழலில், இறை அழைப்பையும் திட்டத்தையும் அறிந்து, திருஅவையை அல்ல இறையரசை மையமாகக் கொண்டு, முழு மனித விடுதலையை நோக்கி பல தளங்களுடாக அனைத்து மக்களையும் வழிநடத்திச் செல்வதே நற்செய்திப் பணி என்ற ஒரு பரந்த சிந்தனை உள்வாங்கப்பட்டது.

இப்பின் புலத்தில் பரந்து விரிந்து காணப்படும் இந் நற்செய்திப் பணியை மிகவும் காத்திரமான முறையில் ஆற்றுவதற்கு தகவல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியின் பயன்களான தொடர்புச் சாதனங்களை இணைத்துக்கொள்வதும் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியில் தொடர்புச் சாதனங்கள்

இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பாக இயேசு தலைசிறந்த ஒரு தொடர்பாடலாளராக பல யுக்திகளைக் கையாண்டு நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியை செவ்வனே ஆற்றினார். படித்தவர்கள் பாமரர்கள், ஏழையர் செல்வர்கள் எல்லோரும் இறையரசு பற்றிய தனது போதனையை தெளிவான முறையில் புரிந்துகொள்ள உவமைகள், சிறுகதைகள், சமகால வரலாற்று நிகழ்வுகள், புதுமைகள், மலைப் பொழிவுகள் போன்ற முறைமைகளை இயேசு கையாண்டார். இயேசுவின் சீடர்களும் தங்களுக்குப் பணித்தவாறு நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியை அக்காலத்தில் காணப்பட்ட ஊடகங்களை பயன்படுத்தி மேற்கொண்டார்கள். புனித பவுல் அடிகளார் போன்றவர்கள் தாங்கள திருத்தாதுப் பயணம் மோற்கொள்ள முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் அக்காலத்தில் காணப்பட்ட தொடர்பாடல் முறைமைகளில் ஒன்றான கடிதங்கள் அனுப்புவதனுடாக பல்வேறு இடங்களிலும் இப்பணியை முன்னெடுத்தமையை வரலாற்றில் நாம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

ஈராயிரம் வருடங்கள் கடந்து நவீன தொழில் நுட்ப யுகத்திற்குள் நுழைந்திருக்கும் இக்காலத்தில் நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியும் புதிய பல பரிணாமங்களில் நவீன தொடர்புச் சாதனங்களின் துணையோடு பல தளங்களிலும் முன்னெடுக்கப்பட்டுக்கொண்டிருப்பது கண்கூடு. அச்ச ஊடகம், வானொலி, தொலைக்காட்சி என்றவற்றுடன் செயற்கைக் கோள் அறிமுகத்துடன் உதயமான இணையம், கணனி, கையடக்கத் தொலைபேசி, சமூக வலைத் தளங்கள் போன்ற இலத்திரனியல் ஊடகங்களும் திருஅவையின் நற்செய்திப் பணியில் பயன்பாட்டில் உள்ளன. திருத்தந்தையின் செய்திகளை வத்திக்கானிலிருந்து வானலையூடாக கொண்டுவரும் வத்திக்கான் வானொலி, பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டிலிருந்து ஆசியாக் கண்டத்தின் விசுவாசத்தின் குரலாக ஒலிக்கும் வெரித்தாஸ் வானொலி போன்ற செவிப்புல ஊடகங்களுடன் வத்திக்கான் தொலைக்காட்சி, மாதா தொலைக்காட்சி போன்ற கட்டில், செவிப்புல ஊடகங்களையும் திருஅவையின் செய்திகளையும் படிப்பினைகளையும் பிரசுரிக்கும் அச்ச ஊடகங்களையும் நற்செய்திப் பணியில் ஊடகங்களின் வகிபாகத்தை எடுத்துக்காட்டும் சிறந்த உதாரணங்களாக

கொள்ளலாம். இருப்பினும் உலகெங்கும் பரந்து விரிந்து கணப்படும் இடத்துத் திருஅவைகள் ஒவ்வொன்றும் தமது சூழமைவுக்கு ஏற்ப நற்செய்திப் பணியில் தொடர்புச் சாதனங்களின் முக்கியத்துவத்தை நன்கு உணர்ந்து அவற்றை இன்னும் அதிகமாக பயன்படுத்திக் கொள்ள முன் வரவேண்டும்.

இடத்துத் திருஅவைகள் நற்செய்திப் பணியில் தொடர்புச் சாதனங்களை வலுவான முறையில் பயன்படுத்துவதற்கான ஆலோசனைகள்

- கத்தோலிக்க செய்தித் தாள்களை வெளியீடு செய்து கத்தோலிக்க விழுமியங்களை சமூக நிகழ்வுகளோடு மக்களுக்கு எடுத்துச் செல்லும் அச்சு வெளியீடுகளை பிரசுரிக்கும் அச்சகங்களை அமைத்து அது சீரானமுறையில் இயங்குவதற்குரிய புறச்சூழலை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும்.
- வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளை தயாரித்து ஒலி/ஒளிபரப்புச் செய்தல். வசதிக் கேற்ப வானொலி, தொலைக்காட்சி நிலையங்களை உருவாக்குதல். குறைந்தபட்சம் இணையத்தள வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளை தயாரித்து, கத்தோலிக்க, சமூக விழுமியங்களை இணைய தளமுடாக மக்களுக்குப் பரப்புதல்.
- சமூக வலைத்தளங்களான முகப்புத்தகம், முகப்புத்தகப் பக்கம், வைபர், வட்ஸ்அப், யூடியூப், ட்விட்டர் போன்ற வற்றினூடாக குழுக்களை உருவாக்கி அவற்றினூடாக திருஅவையின் படிப்பினைகளையும், இறைவார்த்தை சிந்தனைகளையும், விசுவாச வாழ்வை வளப்படுத்தும் கருத்துக்களையும், மனித நேயத்தைக் கட்டியெழுப்பும் சமூகச் சிந்தனைகளையும் பரப்புதல்.
- தகவற் தொழில் நுட்பத்துறையில் ஈடுபாடுள்ள பொது நிலையினரை ஊக்கப்படுத்தி அவர்களுக்கு இத்துறையில் தொடர் பயிற்சி கொடுத்து அவர்களும் தொடர்புடகங்களுடாக நற்செய்திப்பணியாற்ற வழிவகை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்.

- வேதாகமக் கதைகளையும், புனிதர்களின் வரலாறுகளையும், கத்தோலிக்க திருஅவையின் படிப்பினைகளையும், சமூகச் சிந்தனைகளையும் எளிமையான முறையிலும் இலகுவான வழியிலும் மக்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய விதமாக பாடல்களாக உருவாக்கி பாடல் இறுவெட்டுக்களை வெளியிட முன் வருவதுடன் இத்துறையில் ஆர்வ முள்ளவர்களை ஊக்கப்படுத்தல் வேண்டும்.
- மாணவர்கள் பெரியவர்கள் அனைவரும் மறையறிவைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பாக வேதாகம, மறைக்கல்வி கண்காட்சிகளை பெரியளவில் ஏற்பாடுசெய்தல்.
- தெருக்கூத்துக்கள், பொம்மலாட்டம், நாடகங்கள் போன்ற பல்வேறுபட்ட கலை ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தி அவற்றி னூடாக மறையறிவையும் சமூக விழிப்புணர்வையும் உரு வாக்கும் செயற்பாட்டினை திருஅவை முன்னெடுப்பதுடன் இத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களை ஊக்கப்படுத்தவும் வேண்டும்.

முடிவுரை

தொடர்பாடலும் தகவற் தொழில் நுட்பமும் என்று மில்லாதவாறு இன்று மனித வாழ்வியலின் எல்லாத் தளங்களிலும் ஆதிக்கம் செலுத்தி அவனின் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்றாக மாறி, உலகில் அதிசயமான பல மாற்றங்களை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் இக்காலத்தில் திருஅவையும் தகவற் தொழில் நுட்பத்துறையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து நற்செய்திப் பணியில் இத்துறையை வலுவான முறையில் இணைத்துக் கொள்வது மிகவும் முக்கியமானதாகும். குறிப்பாக இடத்துத் திருஅவைகள் ஒவ்வொன்றும் தமது சூழமைவுகளுக்கு ஏற்ப தொடர்புச் சாதனங்களின் பயன்பாட்டை அதிகரித்து இப்பணியை மிகவும் காத்திரமான முறையில் முன்னெடுக்க முனையவேண்டும்.

இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு இயேசு பாலஸ்தீன சமுதாயத்தில் ஆற்றிய பணி, உலகெங்கும் பறைசாற்ற சீடர்களுக்குப் பணிக்கப்பட்ட பணி, ஈராயிரம் வருடங்கள் கடந்தும் திருஅவை முன்னெடுக்கும் பணி, உலகம் முடிவுவரை பரந்து விரிந்து செல்லவுள்ள இப் பணி ஒன்றாக இருப்பினும் அந்தந்தக்கால

குழமைவுகளின் பின்புலத்தில் காணப்படும் முறைமைகளின் அடிப்படையில் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. லியோன் பவுல், வ., கு. எரோணிமுசு, (தொகுப்பு), (2001), இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்க ஏடுகள், தேடல் வெளியீடு, திருச்சிராப்பள்ளி.
2. லூர்து ஜீவராஜ்,(தொகுப்பு), (2013), இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்க ஏடுகள் சுருக்கம், தேடல் வெளியீடு, திருச்சிராப்பள்ளி.
3. மறை அருவி,அலை 2, ஏப்ரல் - ஜூன் 2006, சென்னை.
4. Eilers Franz-Josef, ed.,(2014), Church and Social Communication: Basic Documents 1936 – 2014, 3rd ed., Logos (Divine Word) Publication, Inc,Manila.
5. “*Communio et Progressio*”, (1971), Pastoral Instruction on the Means of Social Communication: Written by Order of The Second Vatican Council Encyclical Letter, Pontifical Council for Social Communication, Vatican.
6. Pope Francis, (24 January 2017), *Communicating Hope and Trust in our Time*, Message for the 51st World Communication Day, Pontifical Council for Social Communication, Vatican.

மீள் நற்செய்தி அறிவிப்புக்கான இன்றைய தேவை

அருட்பணி. ச. நெவின்ஸ் யோகராஜ்
B.A. (Phil.) (Madurai), S.T.L. (Rome)
விரிவுரையாளர்
புனித பிரான்சிஸ்கு சவேரியார்
குருத்துவக் கல்லூரி
கொழும்புத்துறை

தொடக்கமாக ...

“நற்செய்தி அறிவிப்போரின் மலரடிகள் எத்துணை அழகானவை” (உரோ. 10:15).

1919ம் ஆண்டு திருத்தந்தை 15 ஆம் பெனடிக்ட் அவர்கள் நற்செய்தி அறிவிப்பு பற்றி முதன்முதலாக Maximum Illud என்ற நற்செய்தி அறிவிப்பு பற்றிய திருமடலை வெளியிட்டார். இதன் நூற்றாண்டு நிறைவாக 2019 ஐப்பசி மாதம், திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் ‘திருமுழுக்குப் பெற்றோரும் அனுப்பப்பட்டோரும்’ என்ற மடலை வெளியிட்டு திருமுழுக்கால் நாம் அனைவரும் நற்செய்தி அறிவிக்க அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றோம். (Baptised and Sent) என்பதை மீள் நினைவுட்குகின்றார்.

நம் ஆண்டவர் இயேசு திருஅவையிடம் ஒப்படைத்த பணிகளுள் முதன்மையான பணி நற்செய்தி அறிவிப்புப்பணி என்பதை திருவிவிலியம் ‘உலகமெங்கும் சென்று படைப்பிற்கெல்லாம் நற்செய்தியை அறிவிப்புகள்’ (மாற்.16:15) என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இதுவே அவரது இறுதி விருப்பமாகவும் இருந்தது. இது நாம் விரும்பினால் மட்டுமே செய்யவேண்டிய பணி அல்ல. மாறாக, இதைச் செய்ய வேண்டியது எமது கடமை என்பதை நாம் அனைவரும் அறிந்திருக்கவேண்டும். ஏனெனில், திருஅவை இருப்பதே நற்செய்தி அறிவிப்புக்காகத்தான். (The Pilgrim Church is missionary by her very nature, since it is from the mission of the Son and the mission of the Holy Spirit that she draws her origin - Ad gentes No. 2).

எனவே, திருஅவை எப்பொழுது தனது நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியை நிறுத்துகின்றதோ, அப்பொழுது திருஅவை தனது இருப்பை இழக்கின்றது.

நற்செய்தி என்பது இன்று பலராலும் பலவாறாக நோக்கப்படலாம். ஒரு சிலருக்கு புதிய வேலை வாய்ப்பைப் பெறுவது நற்செய்தியாகலாம், இன்று பசியோடு இருப்பவனுக்கு உணவு கிடைப்பது ஒரு நற்செய்தி, உயர் கல்வி வாய்ப்பைப் பெறுவது சிலருக்கு நற்செய்தி, குழந்தைப் பாக்கியம் இல்லாத ஒரு குடும்பத்தில் குழந்தைப் பேற்றைப் பெறுவது ஒரு வகையான நற்செய்தி, நீண்ட நாட்களாக நோய்வாய்ப்பட்டவர் குணமாகி வீடு திரும்புவது நற்செய்தி, பல வருட காத்திருப்புக்குப் பின் திருமணம் ஒன்று சரியாக அமைந்து குடும்ப வாழ்வை ஆரம்பிப்பது நற்செய்தி, தேர்விலே சிறந்த மதிப்பெண் பெற்று பல்கலைக்கழகம் செல்வது நற்செய்தி, மகனுக்கு வெளிநாட்டிலே இருப்பிட அனுமதி கிடைப்பது நற்செய்தி. இப்படியாக பலருக்கும் பலவாறாக வாழ்வில் நடைபெறும் நிகழ்வுகள் நற்செய்தியாக அமைகின்றன. ஆனால், எக்காலத்திலும் எல்லோருக்கும் பொதுவான ஒரேயொரு நற்செய்தி உண்டு. அந்த நற்செய்தி நம் ஆண்டவர் இயேசுக்கிறிஸ்து ஒருவரே. 'எல்லா மக்களுக்கும் பெரும் மகிழ்ச்சியூட்டும் நற்செய்தியை உங்களுக்கு அறிவிக்கின்றேன். இன்று ஆண்டவராகிய மெசியா என்னும் மீட்பர் உங்களுக்காகத் தாவிதின் ஊரில் பிறந்திருக்கின்றார்' (லூக். 2:10-11).

மனித பிறப்பே ஒரு மாபெரும் நற்செய்தியாக ...

கடவுள் இவ்வுலகில் மனிதனாகப் பிறந்ததே ஒரு மாபெரும் நற்செய்தி. நாம் இவ்வுலகில் செய்யும் ஒவ்வொரு நற்காரியமும் கடவுளின் நல்ல செய்தியைத்தான் சொல்கின்றது. உண்மையிலேயே இவ்வுலகில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தையுமே ஒரு சிறந்த நற்செய்தி. ஒவ்வொரு குழந்தையின் பிறப்பும், கடவுள் இவ்வுலகை இன்னும் இன்னும் அன்பு செய்கின்றார் என்பதை எமக்கு கூறிக்கொண்டே இருக்கின்றது. இந்த வகையில் கடவுள் என்ற நற்செய்தியாளர் வடிவமைத்த முதல் நற்செய்தி - மனிதன்.

மனிதன் என்பவன் தன்னைப் படைத்த முழுமுதற் கடவுளை அறியவும், அன்பு செய்யவும், அந்த அன்பிலிருந்து அவன் பெற்ற

இறை அனுபவத்தையும், விடுதலையையின் மகிழ்ச்சியையும், நிறைவையும் மற்றவருக்கு எடுத்துரைக்கவும் இயல்பாகவே தனக்குள்ளே ஆற்றலையும் உந்து சக்தியையும் கொண்டிருக்கின்றான். இவ்வாறாக, இவ்வுலகில் கடவுளை அனுபவிக்கக்கூடிய மாபெரும் கொடையை மனிதன் மட்டுமே பெற்றிருக்கிறான்.

எமது அன்றாட வாழ்விலே தரமான, பெறுமதியான ஒரு பொருள் எமக்கு மலிவாகக் கிடைத்துவிட்டால், உடனே அந்த பொருளைப்பற்றியும், அதன் மகத்துவத்தைப் பற்றியும் அருகில் இருப்பவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்வது மாத்திரமல்ல, அதை அவர்களும் பெற்று பயன் பெற வேண்டுமென்று நாம் ஊக்கப் படுத்துவதில்லையா? அதைப்போலவே இயேசுவாகிய நற்செய்தி என்ற புத்தையலை நாம் கண்டறிந்தவுடன் அந்த இறையனுபவத்தை பிறருக்கும் கொடுப்பது என்பது இயற்கையாகவே நம்மில் ஊற்றெடுக்கின்றது. நிரம்பிய பாத்திரம் நிச்சயம் வழியும் என்று சொல்வார்களே, அதேபோல இயேசுவின் அன்பில் நிறைந்து விட்டால் அது நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியாக எம்மில் வெளிப்படும்.

2000ம் ஆண்டுகளாக திருஅவையானது இயேசு தந்த நற்செய்தியை அறிவித்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றது. திருத்தாதர்களோடு ஆரம்பித்த இந்த நற்செய்திப் பணி இன்று உலகம் பூராகவும், எங்கெல்லாம் மனித இனம் வாழ்கின்றதோ, அது பணி படர்ந்த மலைகளாகட்டும், மணல் நிறைந்த பாலை நிலங்களாகட்டும், கடல் சூழ்ந்த தீவுகளாகட்டும், ஒளி புக முடியாத இருண்ட காடுகளாகட்டும், திருஅவை அங்கு வாழும் மக்களுக்கு நற்செய்தியைப் பரப்ப இறை பணியாளர்களை அனுப்பிக்கொண்டே வருகின்றது. அத்தோடு திரு அவை காலச் சூழலிற்கு ஏற்ப தனது நற்செய்தி அறிவிப்பு முறைகளை விருத்தி செய்தும் மாற்றியமைத்தும் வருகின்றது. இன்று நற்செய்தியானது இரண்டு விதங்களில் பரப்பப்படுகின்றது.

1. புதிய நற்செய்தி அறிவிப்பு - இதுவரை இயேசுக்கிறிஸ்துவை அறியாதவர்களுக்கு நற்செய்தியை வழங்குவது.
2. மீள் நற்செய்தி அறிவிப்புப்பணி - இயேசுக்கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை அறிந்து ஏற்றுக்கொண்டு கிறிஸ்தவரானாலும்,

அதை உணராமலும், அல்லது வாழ்வில் ஏற்படும் சிக்கல்களாலும் போராட்டங்களாலும் நம்பிக்கையில் தளர்ந்து இருப்போரை இறை நம்பிக்கையில் உறுதிப்படுத்தல்.

மீள் நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது ...

வேகமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற இன்றைய நவீன யுகத்திலே, கடவுளைப் பற்றிய எண்ணங்களும் அவரிலே கொண்டிருக்கின்ற நம்பிக்கையும் விசுவாச விழுமிய வாழ்வும் வெகுவாகக் குறைந்து வருகின்ற இக்கால கட்டத்திலே, திருஅவை புதிய புதிய தளங்களை நோக்கி தனது பணியாளர்களை நற்செய்திப் பணிக்கென அனுப்பிக் கொண்டிருந்தாலும், மீள் நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது இன்று திருஅவையின் தலையாய கடமையாக உணரப்படுகின்றது.

‘ஆழத்திற்குச் சென்று வலைகளைப் போடுங்கள்’ என்று இயேசு தனது சீடர்களுக்குப் பணித்ததைப்போல உயிர்த்த இயேசு மட்டிலே கொண்டிருக்கின்ற விசுவாசத்தில் ஆழப்பட்டவர்களாக கிறிஸ்தவ வாழ்வின் முதிர்ச்சியை நோக்கிப் பயணிக்க பணியாளர்களும் இறைமக்களும் முயலவேண்டும். இந்தவகையில் கிறிஸ்தவ விசுவாச வாழ்வு, வளர்ச்சி நிலையை அடையும் படியாக தொடக்க கால திருஅவையிலே திருத்தாதர்கள் தூண்டுதல்களை, உற்சாகத்தை வழங்கினார்கள் என்று திருவிவிலியம் எமக்குச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. “ஆதலின், கிறிஸ்துவைப்பற்றிய படிப்பினையின் தொடக்க நிலையிலேயே நின்றுவிடாமல், நாம் முதிர்ச்சி நிலையை அடைய வேண்டும்” (எபி. 6:1-2). திருவிவிலியத்தில் கூறப்படுகின்ற இந்த முதிர்ச்சி நிலையை அடைய வழிவகுப்பதே மீள் நற்செய்தி அறிவிப்பாகும். திருமுழுக்குப் பெற்ற ஒவ்வொருவரும் தொடக்க காலக் கிறிஸ்தவர்களைப்போல உயிர்த்த ஆண்டவரைச் சந்திக்கின்ற இறை அனுபவத்தைப் பெறவேண்டும். அந்த அனுபவமே பிறருக்கு அறிவிக்கின்ற நற்செய்தியாக மாறவேண்டும்.

இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்த முதல் சீடர்களான யோவான், அந்திரோயா, “ரபி, நீர் எங்கே தங்கியிருக்கின்றீர்?” என்று கேட்ட போது, “வந்து பாருங்கள்” என்று இயேசு சொன்னார் (யோவா. 1:38-39). இவர்கள் இயேசுவோடு இரவு முழுவதும் தங்கியிருந்து,

அவரோடு உரையாடுகின்ற, அவரை அறிகின்ற, அன்பு செய்கின்ற அனுபவத்தைப் பெற்றதோடு அல்லாமல், மறுநாள் பேதுருவிடம் போய், “நாங்கள் மெசியாவைக் கண்டோம் என்று கூறி, பேதுருவையும் இயேசுவிடம் அழைத்து வந்தனர்” (யோவா.1:40-42).

மேலும், யோவான் நற்செய்தியிலே தண்ணீர் அள்ள வந்த சமாரியப் பெண்ணோடு உரையாடிய இயேசு அவரை மனமாற்றியது மட்டுமல்லாமல், அவரை இறை அனுபவத்திற்குள்ளே அழைத்துச் செல்கின்றார். ஈற்றிலே, பிறவினத்தவரான அந்த சமாரியப் பெண்ணே ஒரு நற்செய்தியாளராக மாறி, ஊராரையும் இயேசுவிடம் அழைத்து வருகின்றார் (யோவா. 4:1-42).

தொடரும் இயேசுவின் மீள் நற்செய்தி அறிவிப்பு ...

மீள் நற்செய்தி அறிவிப்புக்கு சிறந்த உதாரணமாக ஆண்டவர் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலிற்குப் பிற்பாடு நடந்த நிகழ்வுகளைக் குறிப்பிடலாம். இயேசுவோடு மூன்று ஆண்டுகள் பயணித்த சீடர்கள் அவரது வார்த்தையைக் கேட்டார்கள், அவரது புதுமைகளைப் பார்த்தார்கள், அவரோடு இருக்கின்ற இறை அனுபவத்தைப் பெற்றார்கள். ஆனாலும், இயேசுவின் மரணத்திற்குப் பின் தமது எதிர்பார்ப்புக்கள் எதுவும் கைகூடாத நிலையில் சீடர்கள் நம்பிக்கையில் தளர்ந்துபோன நிலையில் பயம், தோல்வி மனப்பான்மை, எதிர்காலத்தைக் குறித்த அச்ச உணர்வு, போன்றவற்றால் இவர்கள் ஆட்கொள்ளப்பட, தமது பழைய வாழ்விற்குத் திரும்பிச் செல்கின்றனர். “சீமோன் பேதுரு அவர்களிடம், ‘நான் மீள் பிடிக்கப் போகின்றேன்’ என்றார். அவர்கள் ‘நாங்களும் உம்மோடு வருகின்றோம்’ என்று, போய்ப் படகில் ஏறினார்கள்” (யோவா. 21:3). இவ்வாறு நம்பிக்கை தளர்ந்து போன திருத்தாதர்களுக்கு இயேசு திபேரியக் கடற்கரையில் தோன்றி, ‘பிள்ளைகளே, மீள் ஒன்றும் படவில்லையா?’ என்று குசலம் விசாரித்து, ‘படகின் வலப்பக்கத்தில் வலை வீசங்கள், மீள் கிடைக்கும்’ (யோவா. 21:5,6) என்று நிறைந்த மீன்பாட்டைக் கொடுத்து அவரது அதிசயமான செயற்பாட்டாலும், நம்பிக்கையூட்டும் வார்த்தைகளாலும் அவர்களுக்கு மீள் நற்செய்தி அறிவிக்கின்றார். அந்த இறை அனுபவத்தின் உச்சமாக, ‘உணவருந்த வாருங்கள்’ (யோவா. 21:12), என்று பந்தியில்

அமர்த்தி, ஆழமான ஓர் இறை உறவுக்கு அழைத்துச் செல்கின்றார். இவ்வாறு அவர்களின் நம்பிக்கையை ஆழப்படுத்தி, 'நான் உங்களோடு என்றும் இருக்கின்றேன்' என்று உறுதி கூறுகின்றார் (மத். 28:20).

அதுபோலவே, எருசலேமில் நடந்தேறிய இயேசுவின் மரணத்திற்குப் பிற்பாடு மறைந்து இருந்த சீடர்களில் சிலர், அந்த ஊரை விட்டு உயிரைக் காப்பாற்ற தப்பிச் செல்கின்றனர். இவ்வாறு எம்மாவுஸ் என்ற ஊருக்கு விரைந்து கொண்டிருந்த இரண்டு சீடர்களுக்கு வழிப்போக்கனைப் போல தோன்றிய இயேசு, அவர்களின் விசுவாசக் குறைவையும் தளர்ச்சியையும் அச்சத்தையும் நீக்கும் வண்ணம் வழி நெடுகிலும் இறைவாக்கினரின் வார்த்தை களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி அவர்களிற்கு நம்பிக்கையை ஊட்டுகின்றார். சிறிது சிறிதாக உற்சாகம் பெற்ற இவர்கள், 'எங்களோடு தங்கும், ஏனெனில், மாலை நேரமாயிற்று. பொழுதும் போயிற்று' என்று கூறி, அவரைக் கட்டாயப்படுத்திய போது, அவர் அவர்களோடு தங்கினார். ஈற்றில், அப்பத்தைப் பிட்டபோது, இயேசுவை அவர்கள் கண்டு கொண்டனர். அவர்கள் கண்கள் திறந்தன, அவர்கள் தமது நம்பிக்கை ஈனத்தை உணர்ந்தனர், உற்சாகம் பெற்றனர். எங்கிருந்து தப்பி ஓட வேண்டுமென்று நினைத்தனரோ அங்கேயே மறுபடியும் புறப்பட்டு போய் இயேசுவின் வார்த்தையை எடுத்துரைத்தனர் (லூக்.24:13-35). நற்செய்தியாளர்களாக மாறி அதற்காகவே தமது உயிரையும் ஈந்தனர்.

இன்று நாம் கொண்டிருக்கும் கிறிஸ்தவம், கிறிஸ்துவால் எமக்குத் தரப்பட்ட மாபெரும் கொடை. இது எமக்கு விருந்தாகவோ, பரிசாகவோ தரப்படவில்லை. மாறாக, இது விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்டது. கிறிஸ்து என்ற நற்செய்தியைப் பரப்புவதற்காக திருத்தாதர்களும், தொடக்க கால கிறிஸ்தவர்களும், ஏன், எம் மறைபரப்பாளர்களும் கொடுத்த விலை ஏராளம். இன்று நாம் சுவைக்கின்ற கிறிஸ்தவம் அன்றைய வீர விசுவாசத்தில் விளைந்த மரம். இன்று நாம் அதன் கனிகளைச் சுவைக்கின்றோம். ஆனால், இந்தக் கனிகளைப் பெற்றெடுக்க ஏற்பட்ட காயங்களும், தியாகங்களும் ஏராளம். இவ்வாறு நாம் கொண்டிருக்கும் விசுவாசம் வேதசாட்சிகளின் இரத்தத்தில் விளைந்த விசுவாசமாகும்.

சாட்சிய வாழ்வே மீள் நற்செய்தியாக ...

அன்று மனித மனங்களில் தூவப்பட்ட இயேசுவின் நற்செய்தி வளர்ந்து, திருஅவை என்ற மரமாகி, கனி தந்து, அந்த மரத்திலே பல பறவைகளும் வந்து கூடுகட்டி வாழவும், தமது சந்ததியைப் பெருக்கவும், பல மனிதர்கள் அந்த மர நிழலிலே இருந்து இளைப்பாறி அதன் குளிர்ச்சியை அனுபவிக்கவும் காரணமாக இருந்து வருகின்றது. அந்த நற்செய்தி, வார்த்தையால் நிறைந்தது மாத்திரமல்ல, மாறாக அந்த நற்செய்தியை அறிவித்தவர்களின் எடுத்துக்காட்டான வாழ்வும், தியாகமும், பணியும் தான் இன்றளவும் வீரியமுள்ள விசுவாசமாக மக்கள் மனங்களில் காலூன்றக் காரணமாக அமைந்தது என்பது நிதர்சன உண்மையாகும்.

இன்று நற்செய்தி அறிவிப்பு என்ற பணி பல்வேறு வடிவங்களிலே அகல கிளை பரப்பி வளர்ச்சி பெற்றிருந்தாலும், இன்றைய சம கால அரசியல், பொருளாதார சமூகப் பின்னணியிலே நற்செய்தி அறிவிப்பாளர்களே நற்செய்தியாக மாறும்போதுதான் இந்த மீள் நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது சாத்தியப்படக் கூடியதாக அமையும் என்பது எல்லோரதும் எதிர்பார்ப்பு. நவீன தொழில் நுட்ப சாதனங்களின் அதீத வளர்ச்சி மனிதர்களின் தொடர்பாடலை இதுவரை காலமும் இல்லாத அளவிற்கு மிகவும் அதிகரித்திருக்கிறது. இதனால் நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது இன்று இலகு நிலையில் நவீனமயப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், தாராளமயப்படுத்தல், விளம்பரம், சுயநலம், தற்புகழ்ச்சி என்ற அடிப்படையில் இதுவும் வியாபாரமாகப் பார்க்கப்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது.

ஆனால், மக்கள் எதிர்பார்ப்பதும், விரும்புவதும் வெறும் நற்செய்தி அறிவிப்பை மாத்திரமல்ல. மாறாக, சாட்சிய வாழ்வு என்ற வாழ்வியல் படிப்பினையே. இதனை வலியுறுத்தியே நம் திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்கள், “ஊற்றுக்களுக்குத் திரும்புங்கள்” (Come back to the Gospel) என்று இறைபணியாளர்களையும் இறைமக்களையும் பார்த்துத் கூறுகின்றார். எமது கிறிஸ்தவ விசுவாச வாழ்வின் ஊற்றும் தொடக்கமும் நம் ஆண்டவர் இயேசு எமக்கு அருளிய நற்செய்தி. அந்த நற்செய்தியின் ஊற்றாகிய இயேசு அனுபவத்தை பெற்றவர்கள், “நாங்கள் கண்டதையும் கேட்டதையும்

எடுத்துரைக்காமலிருக்க எங்களால் முடியாது” (தி.பணி 4:20) என்று சொன்னதைப்போல, திருமுழுக்குப் பெற்ற ஒவ்வொருவரும் ஊற்றுக்களுக்குத் திரும்பும்போது, நாம் பெறுகின்ற இறை அனுபவம் எம் எல்லோரையுமே சாட்சிய வாழ்வு என்ற மீள் நற்செய்தி அறிவிப்பின் தூதுவர்களாக மாற்றும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இறுதியாக ...

‘கடவுள் மனிதனாக வந்தார்’ என்பதுதான் தொடர்பாடல் துறையிலே சிறந்த, முதன்மையான தொடர்பாடலாகக் கருதப்படுகின்றது. (God became man is the first and the best communication). இயேசு இவ்வுலகிற்கு நல்ல செய்தியை மாத்திரம் கொண்டுவரவில்லை, அவரே நற்செய்தியாகவும் மாறினார். கடவுளின் நிபந்தனையற்ற அன்பே (Unconditional love of God), எமது நற்செய்தியாக வேண்டும். மருத்துவம், கல்வி, தொழில்சார் வேலைத்திட்டங்கள், சமூக மேம்பாட்டு நலத்திட்டங்கள் என்று பல்வேறு சமூகப் பணியைச் செய்ய இன்று எமது மத்தியில் பல மனிதர்களும், பல அமைப்புகளும் உண்டு. ஆனால், இயேசுவின் மீட்பின் நற்செய்தியையும், இறைவிசுவாசத்தையும், இறை அனுபவத்தையும் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் திருஅவையின் மறைப் பணியாளர்கள் நாம் மாத்திரமே உள்ளோம்.

இன்று இளைஞர் மத்தியிலும், மாணவர் மத்தியிலும், ஏன், பெற்றோர் மத்தியிலும் கூட, தளர்ந்து போன விசுவாசத்தைப் புதுப்பிக்க, உறுதிப்படுத்த, ஆழமான இறை அனுபவத்தைப்பெற மீள் நற்செய்தியாளர்களாக எமது வாழ்வையே மாற்றுவோம். நற்செய்தியின் விழுமியங்கள் நமது வாழ்வானால்தான் நாம் உண்மையான நற்செய்தி அறிவிப்பாளர்களாகவும், நற்செய்தியாகவும் மாற முடியும். புனித பிரான்சிஸ்கு அசிசியார் கூறுவதைப்போல, “நற்செய்தியை எந்த நேரமும் அறிவிப்போம், தேவைப்பட்டால் மாத்திரமே வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவோம்.”

நற்செய்தி அறிவிப்பின் மாதிரி அன்னை மரியாள்

அருட்தந்தை T. செல்வரட்ணம்

B.Ph., S.T.L. (Rome)

விரிவுரையாளர்

புனித பிரான்சிஸ்கு சவேரியார்

குருத்துவக் கல்லூரி

கொழும்புத்துறை

முன்னுரை

திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்கள் இவ்வாண்டின் ஒக்டோபர் மாதத்தை, “நீங்கள் திருமுழுக்குப் பெற்று அனுப்பப்பட்டவர்கள்” என்னும் விருதுவாக்கோடு நற்செய்தி அறிவிப்புக்கான சிறப்பான மாதமாக அனுசரிக்க அழைப்பு விடுத்துள்ளார்.

இந்நிலையில் இறைவார்த்தையை தனது உள்ளத்தில் முதல் கேட்டு, அதை உள்ளத்தில் இருத்தி, அந்த வார்த்தையையே இவ்வுலகிற்கு பெற்றுக்கொடுத்த அன்னை மரியாள் நற்செய்தி அறிவிப்பின் மாதிரியாக, திருமுழுக்கு அருள் அடையாளத்தின் மூலம் நற்செய்தி அறிவிப்பின் பணியைப் பெற்றுள்ள எம் அனைவருக்கும் முன்மாதிரியாக விளங்குகின்றார். இதனையே திருத்தந்தை 6ம் சின்னப்பர் அன்னை மரியாளை “நற்செய்தி அறிவிப்பின் நட்சத்திரம்” (Star of the Evangelization) என்றும், திருத்தந்தை புனித இரண்டாம் அருள் சின்னப்பர் அன்னை மரியாளை “புதிய நற்செய்தி அறிவிப்பின் நட்சத்திரம்” (Star of the New Evangelization) என்றும், அழைப்பதன் ஊடாக அன்னை மரியாள் நற்செய்தி அறிவிப்பின் மாதிரியாகவும், திருஅவையின் நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியில் பரிந்துரைப்பாளராகவும் இருக்கிறார் என உறுதிப்படுத்துகின்றனர்.

இறைவார்த்தையை முதன் முதலில் கேட்ட அன்னை மரியாள்

இறைவார்த்தையை முதன் முதலில் கேட்டு உள்ளத்தில் இருத்தியவர் யார்? அது அன்னை மரியாளன்றி வேறு யாருமல்ல (லூக். 11:28).

இறைவனின் தாயாகிய மரியாள் முழுமையாக இறைவார்த்தையை ஏற்று, அதனை உள்ளத்திலிருத்தி, அவ் வார்த்தைக்கு மனுவருகொடுத்தவர் (லூக்.1:38, யோவா. 1:14)

கிறிஸ்து இயேசுவை முதன் முதலில் சந்தித்தவர் யார்? அன்னை மரியாள் (லூக். 1:38).

நற்செய்திற்கு முதன் முதலில் சான்று பகர்ந்து அவ் விசுவாசத்தை வாழ்ந்து, தனித்துவமாகவும், உள்ளார்ந்த விதமாகவும் கிறிஸ்துவின் இரு இயல்பு மறைபொருளில் பங்கெடுத்தவர் யார்? அன்னை மரியாள்.

கல்வாரியில் இயேசுவின் துன்பகரமாக திருமுகத்தை தாய்க்குரிய வியாகுலத்தோடு உற்று நோக்கியவர் யார்? அன்னை மரியாள் (யோவா. 19:26-27).

அதே போன்று திருஅவையின் பாரம்பரியத்தின் படி உயிர்த்த இயேசுவின் முகத்தை முதல் முதலில் பார்க்க பாக்கியம் பெற்றவளும் அன்னை மரியாளே (NMI 28).

இத்தகைய அன்னை மரியாள் நற்செய்தி அறிவிப்பின் மாதிரியாகத் திகழ்கின்றாள்.

நற்செய்தி அறிவிப்பின் மாதிரி அன்னை மரியாள்

கிறிஸ்தவத்தின் மையமே திருஅவை அறிவிப்பாகும். ஏனெனில் இயேசு இறைதந்தையின் நற்செய்தியாக மனுவரு எடுத்து இவ்வுலகில் மனிதராகப் பிறந்தார் (யோவா. 1:14). “ஏழைகளுக்கு நற்செய்தி...” (லூக். 4:18) என்பதே அவரது பகிரங்கப் பணிவாழ்வின் ஆரம்ப முழக்கம். “உலகெங்கும் சென்று படைப்பிற்கெல்லாம் நற்செய்தியை பறைசாற்றுங்கள்” (மாற். 16:15) என்பது இயேசு தம் சீடர்களுக்குக் கொடுத்த இறுதிக்கட்டளை. எனவே இயேசுவின் இவ்வழைப்பிற்கு ஏற்ப அவரது நற்செய்திப் பணியைத் தொடருவது

அவருடைய சீடர்களின் குழுமமாகிய திருஅவைக்கு இயல்பானதும், இன்றியமையாததும் ஆகும். நற்செய்தி அறிவிப்பு இன்றி சீடத்துவமும் இல்லை, திருஅவையும் இல்லை.

இத்தகைய நற்செய்திப் பணிக்கு மரியா மாபெரும் மாதிரி யாக விளங்குகின்றாள்.

“ஆண்டவர் உம்மோடு இருக்கிறார்” (லூக். 1:27) என்னும் வானதூதரின் வாக்குறுதி இயேசு அவரிடம் மனிதரான மறை நிகழ்ச்சியில் நிறைவேறின.

மனிதராதல் எனும் அந்த மறைநிகழ்வு வழியாக மரியாளின் உதரத்தில் இறைமகன் ஊனுடல் ஏற்று உடனிருந்தார். உண்மையான, முழுமையான மனித இயல்பு கொண்ட குழந்தையாக அவரது மடியில் தவழ்ந்தார். சிறுவனாக, இளைஞனாக, வயது வந்தவராக முப்பது வயதுவரை அவரது இல்லத்தில் குடியிருந்தார்.

வானதூதரின் வாழ்த்தைப் பெற்றதும் அவர் எலிசபெத்தை வாழ்த்தச் செல்கிறார். இறைவனின் ஊனெடுத்த நற்செய்தியாம் இயேசுவை உதரத்தில் தாங்கியதும், அந்த மகிழ்ச்சியை தன்னுடைய உறவினராகிய எலிசபெத்துடனும் அவர் உதரத்தில் கருவாக இருந்த திருமுழுக்கு யோவானுடனும் பகிரச் செல்கின்றார். வார்த்தை அளவிலான வெறும் வாழ்த்தாக அவரது நற்செய்தி அறிவிப்பு அமையவில்லை. மாறாக, அவரது இயலாமையில் அவரோடு தங்கியிருந்து அவருக்கு உதவிடும் சுயநலமற்ற அன்புப் பணியாகவே அமைந்திருந்தது (லூக். 1:39-45).

தாவீதின் வழிமரபினராகிய குசை தமது பெயரைப் பதிய நசரேத்துக்குப் போக வேண்டி ஏற்பட்டபோது, தன்னுடைய இயலாமையிலும் அவரோடு கூடவே உடன் இருக்கின்றார் (லூக். 2:1-5). இந்த உடனிருப்பு நற்செய்திப்பணியாளருக்கு இருக்க வேண்டிய இன்றியமையாத பண்பு என்பதை இயேசு தம் சீடர்களை பணிக்கு அனுப்பிய போது கூறிய அறிவுரையிலிருந்து தெளிவாகிறது.

“நீங்கள் எந்த வீட்டுக்குள் சென்றாலும் அங்கேயே தங்கியிருங்கள்” (லூக். 9:4).

“மகனே, ஏன் இப்படிச் செய்தாய்? உன் தந்தையும் நானும் உன்னை மிகுந்த கவலையோடு தேடிக்கொண்டிருந்தோமே”

(லூக்.2:48) என அவர் காணாமல் போன தம் மகனை கோவிலில் கண்டபோது கூறிய வார்த்தைகள், அவர் தம் கணவனை முன்னிலைப்படுத்துவதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. தமது தாயுள்ளம் எவ்வளவோ தவித்த வேளையிலும் கூட அவர் தன் கணவனின் கவலையையும் அலைச்சலையும் முதன்மைப்படுத்துகின்றார். இது நல்லதொரு நற்செய்திப் பணியாளனுக்கு இருக்கவேண்டிய இன்றியமையாத பண்பாகும்.

கானவூர் திருமணத்தில், திருமணக் குடும்பத்தினருக்கு ஏற்பட்ட குறையை தாமாகவே முன்வந்து நிறைவு செய்கின்றார் (யோவா. 2:1-11). நற்செய்திப் பணியாளன் தாமாகவே மக்களை தேடிச்சென்று நற்செய்தி அறிவிக்க வேண்டும் என்பதற்கு அன்னை மரியாள் ஓர் எடுத்துக்காட்டாய் உள்ளாள்.

கூட்டத்தில் பெண் ஒருவர்,” உம்மைக் கருத்தாங்கி, பாலூட்டி வளர்த்த உம் தாய் பேறுபெற்றவர்” (லூக். 11:27) என அவரை வாழ்த்துகின்றார்.

அதற்கு இயேசு,” இறைவார்த்தையைக் கேட்டு அதைக் கடைப்பிடிப்போர் இன்னும் அதிகம் பேறுபெற்றொர்” (லூக். 11:28) என பதில்மொழி கூறுகின்றார். இதனூடாக மரியாளின் உயர் பெருமைக்கு முதல் காரணம் உடலளவிலான தாய்மை அல்ல, மாறாக, அவர் இறைவார்த்தையைக் கேட்டு அதைக் கடைப்பிடித்த சீடத்துவமே என சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

நற்செய்தியை அறிவிப்பது மட்டுமல்ல, அதை வாழ்வாக்க வேண்டும், அதுவே நற்செய்தி அறிவிப்பில் ஆழமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் என்பதற்கு அன்னை மரியாளின் வாழ்வு எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது.

இயேசுவின் இறப்பால் மனம் தளர்ந்திருந்த அவருடைய சீடர்களுடன் உடனிருக்கின்றார் (திப. 1:14). தளர்ச்சியுற்றிருந்த சீடர்கள் எழுச்சியுற்று உலகிற்கெல்லாம் நற்செய்திப் பணியாற்ற புறப்பட்டு செல்ல அவர்களை உற்சாகப்படுத்துகின்றாள்.

நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியில் ஏனைய நற்செய்திப் பணியாளர்களோடு உடனிருக்கவும், உற்சாகப்படுத்தவும் அன்னை மரியாள் மாதிரியாக விளங்குகின்றாள்.

ஒருவர் மற்றவருக்கு நற்செய்தி ஆகிட ...

திருஅவை தன் இயல்பிலேயே நற்செய்திப் பணியாற்றும் பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளது என” திருஅவையின் நற்செய்திப்பணி” என்னும் விதித்தொகுப்பு எடுத்துரைக்கிறது.

தந்தை மகனை அனுப்பியதுபோலவும், மகன் திருத் தாதர்களை அனுப்பியது போலவும், திருஅவை கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை அறிவிப்பதற்கென்று அனுப்பப்பட்டுள்ளதாக இவ்விதித் தொகுப்பு தொடர்ந்து எடுத்துக்கூறுகின்றது.

எனவே மறைபரப்பு அல்லது நற்செய்திப்பணியை ஆற்றுவது குருக்கள், துறவறத்தாரின் பொறுப்பு மட்டுமல்ல, திருமுழுக்குப் பெற்ற ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் தமது அழைப்பின் இயல்பிலேயே இதனைக் கொண்டுள்ளனர்.

திருஅவை தனது நற்செய்தி அறிவிப்புப்பணியை தனது சான்று பகரும் வாழ்வால் நற்செய்தியைப் பறைசாற்றுவதாலும், அருள் அடையாளங்களை வழங்குவதாலும், எல்லா மனிதர்களையும் கிறிஸ்துவில் வழிநடத்தி அவர்களோடு உடனிருப்பதாலும் புரிகின்றது. எனவே நமது வார்த்தைகளும் வாழ்வுச் செயல்பாடுகளும் பிறருக்கு நற்செய்தி ஆகிட வேண்டும். சாதிய உணர்வு, நுகர்வு வெறி, பிளவுமனப் பான்மை, சினிமா மோகம், குடிவெறி, சுயநலப் போக்கு, நீதியற்ற சமூகச் செயற்பாடுகள் நற்செய்தி அறிவிப்பின் இன்றைய சவால்களாக விளங்குகின்றன.

இந்நிலையில் குடும்பத்தில் கணவனும், மனைவியும் பெற்றோரும், பிள்ளைகளும், ஒருவருக்கொருவர் நற்செய்தி ஆவதே நமக்குத் தரப்பட்டுள்ள அழைப்பு.

ஒவ்வொரு குடும்பமும் அன்னை மரியாளைப் பின்பற்றி நற்செய்திக் குடும்பமாகி ஊரையும், உலகையும் அன்பு, உண்மை, நீதி, அமைதி என்பவற்றால் நிரப்ப உழைக்க அழைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

முடிவுரை

மரியா திருஅவையின் அன்னை. முதல் நற்செய்தி அறிவிப்பின் அன்னை (The Mother of the first Evangelization). புதிய நற்செய்தி அறிவிப்பின் அன்னை (Mother of the New Evangelization).

உன்னத கடவுளின் வல்லமையான தூய ஆவியானவர் தம்மீது இறங்கி வந்தபோது (லூக். 1:35), கடவுள் நமக்குச் செய்த அரும்பெரும் செயல்களைப் (லூக். 1:49) பறைசாற்ற மரியா யூதா மலை நாட்டிலுள்ள ஓர் ஊருக்கு விரைந்து சென்றார் (லூக் 1:39).

உன்னதத்திலிருந்து வந்த வல்லமையான தூய ஆவியான வரை (லூக். 24:49) பெந்தக்கோஸ்து பெருவிழா அன்று பெற்றுக் கொண்ட திருத்தூதர்கள் அனைத்து நாடுகளிற்கும் சென்று நற்செய்தியைப் போதித்தார்கள் (திப. 2:4-11).

மரியாவும் திருஅவையும் இறைவார்த்தையின் பணியாளர்களுக்காக செயல்படுகின்றனர். ஆனால், அன்னை மரியா திருஅவைக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றார். திருஅவை தனது வாழ்வில், குறிப்பாக, தனது நற்செய்தி அறிவிப்புப்பணியில், மரியாளை தனது மாதிரியாகக் கொண்டு செயற்படுகின்றது. மரியாளிடம் இருந்த நம்பிக்கை, தூய ஆவியானவருக்கு திறந்த மனநிலை, நன்றியுணர்வு, துணிவு ஆகிய நற்பண்புகள் திருஅவைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன.

உசாத்துணை நூல்கள்

HAFFNER P., *The Mystery of Mary*, Gracewing, Herefordshire 2004.

TOPPO, Cardinal et al., *MARY: UNIQUE COOPERATOR IN THE REDEMPTION*, Academy of the Immaculate, New Bedford 2005.

அல்போன்கதே., *அவர் பெயர் மரியா*, முப்பணிமையம், திண்டிவனம் 2012.

புனித ஜோண் ஹென்றி நியுமன்

அருட்சகோ. செ. டிசாந்தன்
3ம் வருட இறையியல்
புனித பிரான்சிஸ்கு சவேரியார்
குருத்துவக் கல்லூரி
கொழும்புத்துறை

வாழ்க்கைப் பின்னணி

புனித ஜோண் ஹென்றி நியுமன் லண்டன் நகரில் 1801ம் ஆண்டு மாசி மாதம், 21ம் நாள், ஜோண் நியுமன் மற்றும் ஜெமிமா போர்டினியே தம்பதியினரின் மூத்த பிள்ளையாகப் பிறந்தார். இவரின் தந்தை லண்டனில் வங்கியாளர் என்பதனால் செல்வச் செழிப்புமிக்க பின்புலத்தைக் கொண்ட குடும்பத்தில் ஒருவராகக் காணப்பட்டார். இவர் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே தன்னை இறைவனுக்காக அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்ற உள்ளத்து உணர்வுடனும் ஆன்மீக வாஞ்சுடனும் வாழ்ந்தார். இவர் தன்னுடைய கல்வியை ஒக்ஸ்போர்ட் (Oxford) பல்கலைக்கழகத்தில் நிறைவு செய்தவுடனே, 1825ம் ஆண்டு அங்கிலிக்கன் திருஅவையின் ஒரு பணியாளராக தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். மூன்று ஆண்டுகள் நிறைவுற்ற பின் ஒக்ஸ்போர்டில் உள்ள புனித கன்னி மரியாள் ஆலயத்தில் உதவியாளராக நியமிக்கப்பட்டார்.

1833ம் ஆண்டு “ஒக்ஸ்போர்ட் இயக்கம்”(Oxford Movement) என்னும் அமைப்பினை நிறுவினார். இதன் பிரதான நோக்கம் யாதெனில், இங்கிலாந்துத் திருஅவையைத் திகிலடையச் செய்த தீய சக்திகளாகிய ஆன்மீக வளர்ச்சியின்மை, இங்கிலாந்து தேசத்தின் தலையீடு, மரபு வழிப்பட்ட சமய நம்பிக்கைகளுக்கு எதிரான போதனைகள் போன்றவற்றை நீக்குவதே ஆகும்.

திருஅவையின் தந்தையர்களின் வரலாற்றை நுணுக்கமாக கற்றறிந்ததன் விளைவாக புனித ஜோண் ஹென்றி நியுமன் அவர்கள், தனது திருஅவையும் பேதகக் கொள்கையினரைச் சார்ந்ததாக

இருப்பதை உணர்ந்தார். 1839ம் ஆண்டு ஒக்ஸ்போர்ட் வாழ்வைப் புறம் தள்ளிவிட்டு, தனது சகாக்களுடன் “லிற்றில்மோ” Little More எனும் இடத்தில் வாழத் தீர்மானித்தார். மூன்று ஆண்டுகளாக திறுவற வாழ்விலும், ஒளியை நோக்கிய ஆன்மீக வாழ்விலும் தன்னை அர்ப்பணித்து வாழ்ந்தார்.

மனமாற்றமும் மதமாற்றமும்

1845ம் ஆண்டு ஜப்பசி மாதம் 9ம் நாள் இத்தாலிய நாட்டின் இறையியலாளரும், பசியோனிஸ்டர் சபையின் (Passionist) ஓர் உறுப்பினருமாகிய அருட்தந்தை டோமினிக் பார்பேரி அவர்களினால் உரோமன் கத்தோலிக்க திருஅவைக்குள் உள்வாங்கப்பட்டார். இதற்காக இவர் அநேக தியாகங்களைச் செய்ய வேண்டிய நிலைக்கு உட்பட்டார். அவரின் அநேகமான நண்பர்கள் அவரை விட்டுப்பிரிந்து சென்றனர். அவரின் குடும்பமும் கூட அவரைப் புறந்தள்ளிவிட்டது. அவரின் வருவாயத் தொழிலாக இருந்த கற்பித்தல் பணியையும் கைவிட்டார். நியுமன் தனது வார்த்தைகளில் இவ்விதம் கூறினார். “தன்னை இத்தனை சவால்களிலிருந்தும் நலிவறாது காத்து வருவது யாதெனில் தேவநற்கருணையில் உள்ள இயேசுவின் உயிருள்ள பிரசன்னமே.”

வாழ்வும் கல்விப் பணியும்

ஜோன் ஹென்றி ஒரு கத்தோலிக்கனாக மாறியபோது குருவாக வருவதற்கான கற்கை நெறிகளுக்காக உரோமைக்கு அனுப்பப்பட்டார். 1847ம் ஆண்டு குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். 1848ம் ஆண்டு புனித பிலிப்பேரியார் சபையினைச் சார்ந்த குருக்களுக்காக மடத்தை (Oratory) பேரமிங்க்மிற்கு (Birmingham) அருகில் “மேரிவேல்” (Mary Vale) எனும் இடத்தில் நிறுவினார். 1851ம் ஆண்டு கத்தோலிக்கருக்காக உருவாக்கப்பட்டிருந்த பிரத்தியேகமான பல்கலைக்கழகத்தில் முதலாவது அதிபராகக் கடமையாற்ற அயர்லாந்து ஆயர்களினால் தீர்மானிக்கப்பட்டார்.

அயராத முயற்சியின் பலனால் தடைகளைத் தாண்டி முன்னேற்றம் கண்ட அது இன்று ஒரு பெரிய பல்கலைக்கழகமாக டப்பிளிங் நகரத்தில் மிளிர்ந்து காணப்படுகின்றது. நியுமன் அவர்கள் எல்லாக் கல்விமான்களுக்கும், மேதைகளுக்கும் ஒரு முன்னுதாரண மானவராகவும், இளையோர் மட்டில் அக்கறையும் அவர்களை அணைப்பவராகவும் பல்கலைக்கழகத்தில் விளங்கினார். அதனால் அவர் உலகளாவிய ரீதியில் “கத்தோலிக்க பல்கலைக்கழகத்தின் பாதுகாவலர்” என்று அழைக்கப்படுவதோடு, இப்பல்கலைக் கழகம் “நியுமன் நடுநிலையம்” என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இன்னும் கிறிஸ்தவ பிரபல்ய எழுத்தாளர்களில் இவரும் ஒருவர். இவரின் முக்கிய எழுத்துப் படைப்புக்களாக:

1. கிறிஸ்தவ கொள்கைகளின் வளர்ச்சி (Development of Christian Doctrines) 1845.
2. (Grammar of Assent) 1870.

ஆகியன விளங்குகின்றன.

இவரது வாழ்வும் எழுத்துக்களும், இவர் ஆற்றிய உரைகள், இவர் இயற்றிய பாடல்கள் என்பன பிரசித்தி பெற்றன. இவரின் பாடல்கள் இறந்தோரை அடக்கம் செய்யும் வேளைகளில் ஆங்கிலம் பேசுவோர் இறுதிப் பாடலாக பல இடங்களில் பாடுவார்கள்: “Lead Kindly Light amidst the encircling gloom lead thou me on.” இந்தப் பாடல் வரியில் இறப்பு பற்றி ஏதும் இல்லை ஆனால் இப்பாடல் வரிகள் கூறுவது, ‘இருள் சூழ்ந்திருக்கும் இவ் வேளையில் ஒளியே என்னை முன்னெடுத்துச் செல்’ என்பதாகும்.

எதிர்ப்புக்கள் மத்தியில் நியுமன்

இவர் ஆங்கில நாட்டிற்குத் திரும்பிச் சென்ற பொழுது பல எதிர்ப்புக்களைச் சந்தித்தார். இவரையிட்டு பல சந்தேகங்கள் எழுந்தன. கடவுளின் முன் இருந்தமையால் அத்தனை எதிர்ப்புக்கள், குற்றச்சாட்டுக்கள், இவரையிட்டு எழும்பிய சந்தேகங்கள் அனைத்தையும் இவர் வெற்றியோடும், உறுதியுடனும் சந்தித்தார்.

தனித்துவமான ஒரு மனிதர் இவர். இவருக்கு முன்னர் வாழ்ந்த அனைவரையும் விட இவர் பல கத்தோலிக்கர் அல்லாதவர்கள் கத்தோலிக்க திருஅவையைச் சாதகமாகப் பார்க்கச் செய்தார் என்று வரலாறு சான்று பகர்கின்றது. இவர் 1890ல் இறந்த பொழுது 15,000 - 20,000 மக்கள் வீதி வழிநின்று இவருக்குத் தங்கள் மரியாதையைத் தெரிவித்தனர் என்று அறிகின்றோம். காரணம் இவர் தனது பாடசாலை நாட்களில் இருந்து படிப்பவற்றைச் சீர்தூக்கி ஆய்வு செய்து விமர்சித்து எதையோ அடைவதுபோல இறுதி மட்டாகத் தேடினார். அதனால் தான் அவர் எழுதினார் “இறைவனுடைய திட்டத்தில் எனக்கோர் இடமுண்டு. ஒருவேளை நான் இறந்த பின்னர் தான் அது என்ன என்பதை அறிவேனோ தெரியாது.” இந்த வசனம் அவரது வாழ்வின் தேடலைத் தெளிவாக்கியது. இவர் அங்கிலிக்கன் சபையிலும் சரி கத்தோலிக்க சமயத்தினைத் தழுவும் போதும் சரி படித்தவற்றை ஆய்ந்து விமர்சித்துப் படிப்பார். பெற்றவற்றை பெற்றபடியே உள்வாங்கியவர். இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் கத்தோலிக்க சடங்குகள், சட்டங்கள், படிப்பினைகள் பலவற்றைக் கடுமையாக விமர்சிப்பார். இவரது பாடல்கள், நூல்கள், மடல்கள், உரைகள் பல ஆழமான கருத்துக்களை கொண்டிருந்தன. காலத்தால் அழியாததாய் இருந்ததால், இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் ஆழமான உளவியல் நோக்கில் ஆன்மீகப் பார்வையில் அவைமிகவும் பொருத்தமாகவே காணப்படுகின்றன.

இவரின் உன்னதமான பணியையும், கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் ஆழத்தினையும், பக்தியையும் அறிந்த திருத்தந்தை 13 ஆம் லியோ, அருட்தந்தை ஜோன் ஹென்றி நியுமனை கருதினாலாகத் தெரிவுசெய்தார். 1890ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 11ம் நாள், தனது 89 வது வயதில் எட்பஸ்டோன் (Edgbaston) எனும் இடத்தில் இறைபதம் அடைந்தார். 1991 ஆம் ஆண்டு திருத்தந்தை 2 ஆம் யோன் போல் இவரை வணக்கத்துக்குரியவர் நிலைக்கு ஏற்படுத்தினார். 2010 ஆம் ஆண்டு புரட்டாசி மாதம் திருத்தந்தை 16 வது ஆசீர்வாதப்பரினால் இங்கிலாந்தின் கொப்ரொன் பார்க்கில் (Cofton Park) வைத்து இவர் அருளாளர் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டார். 2019 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 19ம் நாள் திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்களால் வத்திக்கான் புனித பேதுரு

சதுக்கத்தில் அருளாளர் ஜோண் ஹென்றி நியுமன் புனிதராக உயர்த்தப்பட்டார்.

இவர் எமக்குத் தந்த பாடங்கள்

இந்த உலகில், இந்த அண்டத்தில், உனக்கோர் இடமுண்டு இது என்ன? இது தான் உனது தேடல். குருத்துவத்துக்கு அப்பால், துறவறத்துக்கு அப்பால், திருமணத்துக்கு அப்பால், உனக்கு ஓர் அழைப்பு உண்டு. அதுதான் உன் வாழ்நாள் தேடல். அதுதான் உனது தனித்துவமான ஆன்மீகப் பயணம். இந்தப் பயணம் உன்னை மதத்தை தழுவிச் செல்ல உதவும், சில தருணங்கள் கடினமானது, கசப்பானது, இன்னும் இருளைச் சந்திப்பாய், வனாந்தர நிலையைச் சந்திப்பாய். அதனால் தான் இந்த ஆன்மீகப் பயணத்தில் ஓர் உடன்பாடு மிக அவசியம். இவரின் சில வார்த்தைகள்: “வாழ்வாய் இருந்தால் மாற்றம் வேண்டும். முழுமையாக வாழ்வதாயின் அடிக்கடி மாற்றம் தேவை”. இது எமது ஆன்மீகப் பாதைக்கு மிகப் பொருந்தும். வாழ்வது அல்ல நமது நோக்கம். மாறாக, நம்முள் இருக்கும் கடவுள் எம்மை வளரவும் முழுமை நோக்கி வாழவும் நித்தமும் அழைக்கின்றார். பெயர் பெற்ற விஞ்ஞானி டேவிட் பூம் (David Boom) “உடைபடாத முழுமை” என்று குறிப்பிட்டார். இந்த முழுமை கடவுளில் விளங்கியது. நாமும் இதனை நோக்கி பயணிப்பது தான் ஆன்மீகம். இதையே ஹென்றி நியுமன் ‘முழுமையாக வாழ்வதாயின் நாம் அடிக்கடி மாற வேண்டும்’ என்றார். இன்றும் நியுமன் கூறுவார்: “வாழ்வின் அத்தாட்சி, மனிதவளர்ச்சி” இன்னும் “வாழ்வு ஒரு முடிவுக்கு வருமென்று பயப்படாதே. ஆனால் வாழ்வு ஓர் ஆரம்பமாக இருப்பதற்குப் பயப்படு” என்று எம் புனிதர் ஜோண் ஹென்றி நியுமன் எமது வாழ்விற்கு எவை முக்கியமானவை, யதார்த்தமானவை என்று கூறியுள்ளார். எனவே நாமும் இந்தப் புனிதரின் பாதையில் பயணிப்போம்.

உசாத்துணை

வத்திக்கான் பத்திரிகை (L'OSSERVATORE ROMANO)

SYNOPSIS

The Mission of Evangelisation - A Biblical View

The whole of Sacred Scriptures could be seen as a book intended to proclaim the Good News, i.e the 'message of God.' Old Testament is very general in communicating the Good News. God selects patriarchs, prophets, kings and men of God, who has in their own words and lives, have revealed the good news of God to their people.

New Testament is very specific and it could be considered as the direct spell of Good News. God who spoke His Good News in various ways, when the time of opportune came, He spoke through His son, Jesus Christ. Jesus is the Good News. The call to believe in Jesus and to become His disciple is intrinsically a call to commit themselves to continue the proclamation of the Gospel to the ends of the world. Thus, God shares His love and grace to all nations through men and women, chosen and sent.

Evangelization in view of Church's encyclicals

Evangelization is to bring the Good News of Jesus into all areas of humanity. Through its impact we must transform the society from within and make it a new. Through proclamation, a Church can give the hopes of Jesus to the people of the society who are often oppressed, and live with fear and distress. Moreover, it is a service of Good News of Jesus to modern man because it is only in the Good News of Jesus that modern man can find the answers to all his problems. Proclamation is the essential activity of the Church. We are not disciples of Christ if we do not proclaim the message of Christ. It is also a human right in the task of Evangelization. At the same time, there are

various factors arisen outside the Church which seek to impede the Church from carrying out her mission. For example, one such is that the rise of fundamentalism of different brands. A genuine renewal of the indigenous cultures is something to be welcomed. But the negative attitudes of the monocultural nationalists who look at religious and ethnic minorities with a hostile eye are minorities of concern.

The most important means of proclamation is the transparent and authentic discipleship of Christ who can profess to be a witness of life to others. Mission needs holy men and women who will make the Saviour known and loved through their lives. A fire can only be lit by something that is on fire itself. In proclaiming the Good News of Redemption, the Church strives to understand their cultures. The Church seeks to know the minds and hearts of the hearers, their values and customs, their problems and difficulties their hopes and dreams. Once the Church understands these various aspects of culture, then it can begin the dialogue of salvation with clarity and conviction.

Inculturation is another aspect which the Church needs to listen and to respond in a given culture. Church must study the diverse cultures as they are lived by the different men and women in service without distinction. Church must be sensitive and render the services in the field of education, health care and reached out to social uplift. We often evaluate this service in terms of numbers and statistics but there is another element beyond any human calculation the witness to evangelical values and the presence of the Divine. All these services are meant to lead the people to experience the compassionate love of God our Father who gives us his best gift in Jesus, His Son.

The Technological Advancement in the Evangelization

The present world is ruled by the media of technology. Today the media of communication as had never been in the past, now has so intricate intertwined with the human life. It becomes one of the

basic needs of human being. It has impacts on all aspects of all creation. Technology has made innumerable achievements in all domain of our life.

The technology of communication did not emerge immediately. But it emerged gradually. In the stone age, the people used signs and symbols for their communication. In the monarchical period, the messages of kings were transported by pigeons and animals, especially, this method was used in the battle field in order to communicate messages during war. Later, warriors and slaves were used for the communication between the ancient countries.

After the invention of printing, the field of communication made a renaissance in the history. Now with the developments of the contemporary communication mechanism, the communication around the world has become a reality even in a palm top within a split of a second, one would get all what he or she wishes.

In this rapid and constant growth of communication, the Church is not exempted to use this modern technology in mission of the evangelization. Through this medium, the Church can reach out to all its members. That is why the second Vatican Council emphasises that every member of the Church should use the prevalent equipments of communication in order to spread the mission of Christ to all the people.

The Church consists of millions of people all over the world. Therefore, it is the prime duty of the ministers of the Church who should consider this fact in their mission and accomplish the mandate of Christ to preach the Gospel in efficient ways.

Need for Re- Evangelization Today

Everyday the world faces the changes and challenges in all aspects of human life. Therefore, the global mechanism and the great institutions of the world act according to the signs of the time. In this

regard, the Catholic Church founded by Jesus Christ also has been forced to renew and relive the mission of the Church that is nothing but Evangelization. According to Pope Paul VI (Evangelii Nuntiandi – Evangelization in the Modern World) evangelization means bringing the Good News of Jesus into every human situation and seeking to convert individuals and society by the divine power of the Gospel itself. Therefore, the essence of evangelization is the proclamation of salvation in Jesus Christ and the response of a person in faith. Evangelization must always be directly connected to the Lord Jesus Christ. “There is no true evangelization if the name, the teaching, the life, the promises, the Kingdom and the mystery of Jesus of Nazareth, the Son of God are not proclaimed.”

The fruits of evangelization have changed lives and changed world—holiness and justice, spirituality and peace. The validity of our having accepted the Gospel does not only come from what we feel or what we know; it comes also from the way we serve others, especially the poorest, the most marginal, the most hurting, the most defenceless, and the least loved. An evangelization that stays inside ourselves is not an evangelization into the Good News of Jesus Christ. Because once we are touched by the Word of God, it will automatically bring a change in our lives, and it will make us to proclaim the power and the love of Christ to others.

Evangelization, then, has both an inward and an outward direction. *Inwardly* it calls for our continued reception of the Gospel of Jesus Christ, our ongoing conversion both individually and as a Church. It nurtures us, makes us grow, and renews us in holiness as God’s people. *Outwardly* evangelization addresses those who have not heard the Gospel or who, having heard it, have stopped practising their faith, and those who seek the fullness of faith. It calls us to work for full communion among all who confess Jesus but do not yet realize the unity for which Christ prayed. Pope John Paul II, in his Encyclical on Missionary Activity, summed up the three objectives of mission: to

proclaim the Gospel to all people; to help bring about the reconversion of those who have received the Gospel but live it only nominally; and to deepen the Gospel in the lives of believers.

Therefore the New Evangelization calls each one of us to deepen our faith, believe in the Gospel message and go forward to proclaim the Gospel. In a special way, the New Evangelization is focused on 'Re-proposing' the Gospel to those who have experienced a crisis of faith. The people having feeble faith due to struggles and failures in their life, expect witnessing faith experience from the Priests, Religious and the active ministers of the Church. Therefore, the Holy Father urges all the faithful to go back to the roots of the Gospel and to merge ourselves in the Christ experience. Hence, we become instruments of the Re-Evangelization.

Star of the New Evangelizer- Mother Mary

Dedicating the month of October as the month of 'Re-Evangelisation', Pope Francis had invited all baptised Christians to be the 'Message' and the 'Messenger' of Good News in the words – "you are baptised and sent".

In this article, I tried to explain how Mary becomes our model and guide in our task as – New Evangeliser.

Mary is the one who received the 'Word' first, "pondered in her heart" (Lk 1:38, Jn 1:14), and gave life to this "Word" to be born as a human baby; she is the only one who participated in the two natures of her Son-Jesus; she is the only one, with all her maternal feeling looked into the eyes of her Crucified son as well as, shared the joy of her Resurrected son. Mary travelled far to share the good news – her Motherhood- with Elizabeth and assisted her in her need (Lk1:39-45), in good times and bad times she stayed with her husband Joseph (Lk 2:1-5), (Lk. 2:48) and was a strength and comfort to him. Even in a wedding party, without even being prompted, she goes

forward to fulfil the needs and protect their good names. Mary was constantly open to the Holy Spirit. Mary the star, our guiding light, shows that we are to be both 'Message' and the 'Messenger', who proclaims the Good News. Spreading of Good News is not only the work of the Priests, and Religious, but it is the duty of every baptised person.

Hence, the Re-evangelisation makes a clarion call to every Christian to be the Message as well as the carrier of the Message – the Good News of Christ. Every member of the family becomes the embodiment of the Good News to each other. Mary, the mother of the Church, is the first evangeliser, who continues to guide the Church in the work of her Son “go to all nations and preach the good news” (Mk.16:15).

Let's be like Mary to follow her openness to the Holy Spirit, be grateful in everything, and with her trust and courage, move forward to be the 'Message', and the 'Messenger' of the Good News.

St. John Henry Newman

St. John Henry Newman was a hero and challengable man for the Catholics, being converted Catholic who was radical in seeking the realization of God in his life. He was born in London on 21.02.1801. Originally he was an Angelican. He was the first child of John Newman and Jemima Fourdrinier. From the early age, he loved the Bible and enjoyed it. In 1817, he entered Trinity College, Oxford, as an undergraduate. He was ordained to the Anglican clergy. He had a substantial spiritual influence through his preachings.

He faced lot of troubles in his life when he became Catholic. He withdrew from Oxford in order to think and pray. By 09.10.1845, he was received into the Roman Catholic Church by Fr. Dominic Barberi, and he studied for the Catholic priesthood and was attracted

towards the Oratory of Saint Philip Neri, and became an Oratorian. In 1848, he established the first English Oratory at Mary Vale.

Newman engaged not merely with the Church, but with the world. His influence was immense. As a theologian, his work on the development of doctrine showed that our understanding of God can grow over time. His capacity for personal warmth and generous friendship is shown in his correspondence. As an Anglican, he guided the Church back to its Catholic roots, and as a Catholic he was ready to learn from the Anglican tradition and promoted the role of laity. He sought to share the charism of education and service. He wrote the famous hymn "Lead Kindly Light" when he decided to leave from the Church of England.

In his old age, he devoted his time in preaching, writings, and spiritual direction. In 1879, Pope Leo XIII made him a Cardinal. He died of pneumonia in 1890 at Birmingham. On 22.01.1991, Newman was proclaimed as 'venerable' by Pope John Paul II. In 2010, Pope Benedict XVI beatified him at Catton Park. He was canonized in 19.10.2019, by Pope Francis.

John Henry Newman expressed so eloquently, that we can see how, ultimately, as we follow with sincerity and courage the different paths to which conscience calls us, all our divisions can lead to a greater understanding and all our ways can find a common home, that is God's Kingdom.

ஒளியே ... வழியே ... உயிரே ... உறவே ...

இரத்தங்கள் நித்தங்கள் நிழலாகும் சேதங்கள்
தீமைகள் நன்மைகள் இருள்தாண்டும்
நீயே ஒளியே ... வழியே ... ஒளியே ... நிறைவே ... நிஜமே ...
ஆராரிரோ ...

உலகே ... உயிர் கொண்டு எழுக
மலரே ... மணம் கொண்டு எழுக
கவியே ... இசை கொண்டு எழுக

குளிரே ... குடில் மீது பொழிக
விண்தூதர் வாழ்த்துப் பாட
பொன் போளம் தூபம் முன்னே
கண் தூங்கா இடையர் காண பிறந்தாரே

மரியாளின் கருவில் வார்த்தை
மகனாய் வந்தாரே
சூசை துணை அருகில் அவர் இங்கு
உறவைக் கொண்டாரே
அருள் வாக்கே - இருள் போக்கி - II
கருவாகி உருவாகி, மறையாகி இறையாகி
உறவாகி உயிராகி ...

வார்த்தை எம்முள் வரும்போது
வாழ்க்கை நறுமணமாகிறது
வார்த்தை எம்மில் வாழ்வாக
உலகம் இங்கு உயிரக்கிறது 2

கருவினில் கடவுள் மனிதனாய் மண்ணில் மனுவானார்
உறவில் எம்மை நாளும் வாழ அழைக்கின்றார் 2

கிறப்புக்கும், இருளுக்கும் உறவாகி, வாழ்கின்றோம்
சிறப்புக்கள், சிதறியே வறட்சியில், வாழ்கின்றோம்
பூமியின் முகத்தில் உதிரும் பூக்களாய்
புழுதி மண்ணில் புதையும் மனிதம் நாம் 2

வீரங்கள் கொண்ட பூமியில் நாம்
பாரங்கள் கொண்டு வாழ்கிறோம் நாம்
எங்கள் மண்ணில் மீண்டும்
எங்கள் உறவில் மீண்டும்
மழலை உருவம் கொண்டு
மனதில் பிறப்பாய்
வானம் இங்கு ஒளியைக் காண வருவாய்
மந்தர் இங்கு வழியைக் காண வருவாய்
பாலனாக மீண்டும் பூமி தேடி
உயிர் மீண்டும் நாம் கொள்ள
உயிர் கொண்டு வருவாய்

கருவினில் கடவுள் ... 2
ஒளியே ... வழியே ... உயிரே ... உறவே ...

WE WISH YOU

a very

**MERRY
CHRISTMAS**

AND

Happy New Year

இறையியல் கோலங்கள்

தமிழ் இறையியல் அரையாண்டு இதழ்

ஆண்டுச் சந்தா : உள்நாடு (அஞ்சல் செலவு உட்பட)
வெளிநாடு (அஞ்சல் செலவு உட்பட)

ரூபா 200/=

U.S.\$ 20

Euro 18

தனிப் பிரதி

ரூபா 80/=

தொடர்பு கொள்க:

இறையியல் கோலங்கள்

புனித பிரான்சிஸ்கு சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி

கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி : 021 222 2482, 021 222 7145

IRAI IYAL KOLANGAL

A Tamil Theological Half - Yearly

Annual Subscription : Local (Incl.postage) Rs. 200/=

Foreign (Incl.postage) U.S.\$ 20

Euro 18

Single Copy Rs. 80/=

Correspondence to:

Irai Iyal Kolangal

St. Francis Xavier's Seminary

Columbuthurai, Jaffna,

Sri Lanka.

Tel : 021 222 2482, 021 222 7145

St. Joseph's Catholic Press, Jaffna. Phone: 021 222 2378